

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ปริญญา

เศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย

The Factors Determinant Foreign Direct Investment in Thailand

นามผู้วิจัย นางสาวอภิรัตน์ จิตต์ช่วย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์, ศ.ค.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัณฑิต ชัยวิชญูชาติ, ศ.ค.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์โสเมศกาว เพชรานนท์, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญจนา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย

The Factors Determinant Foreign Direct Investment in Thailand

โดย

นางสาวอภิรัตน์ จิตต์ช่วย

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อภิรัตน์ จิตต์ช่วย 2554: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์, ศ.ด. 120 หน้า

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ในการศึกษาแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนาโดยการศึกษาโครงสร้างและลักษณะโดยทั่วไปของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ 2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยใช้เทคนิค Cointegration เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยวิธีการของ Johansen and Juselius

การศึกษาเชิงพรรณนา พบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2522-ปีพ.ศ.2541 และในปีพ.ศ.2541 มีมูลค่าสูงที่สุดในปีพ.ศ.2542-ปีพ.ศ.2543 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงมากเนื่องจากสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ต่อมาในปีพ.ศ.2544-ปีพ.ศ.2550 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีปริมาณเพิ่มขึ้น และในปีพ.ศ.2551-ปี พ.ศ. 2552 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลง การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเภท ธุรกิจ พบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจสถาบันการเงิน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจการค้า และ ธุรกิจการลงทุนและบริษัท โฮลดิ้ง มีสัดส่วนการลงทุน มากที่สุดตามลำดับ และการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และ อุตสาหกรรมโลหะและอโลหะ มีสัดส่วนการลงทุนมากที่สุดตามลำดับ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเทศ พบว่า การลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น กลุ่มอาเซียน กลุ่มสหภาพยุโรป และประเทศสหรัฐอเมริกา มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ

จากการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า สัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้น มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และอัตราค่าจ้างแรงงานขึ้นต่ำ ในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวซึ่งส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ รัฐบาลควรใช้นโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนจากต่างประเทศ ดังกล่าว เพื่อให้การลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Apirat Chitchuay 2011: The Factors Determinant Foreign Direct Investment in Thailand.

Master of Economics, Major Field: Economics, Department of Economics.

Thesis Advisor: Assistant Professor Arunee Punyasavatsut, Ph.D. 120 pages.

The objective of this research is to study factors affecting foreign direct investment (FDI) in Thailand. The study has two parts. The first one is descriptive analysis about the overviews and structures of FDI. The other is the quantitative analysis that studies factors which influence FDI. The Johansen-Juselius cointegration technique is employed to investigate the long run relationship among variables.

The descriptive study found that FDI increased during 1979-1998. Reaching its highest in 1998. During 1999-2000, FDI dramatically decreased because of the economic crisis. Afterwards, the FDI increased during 2001-2009. During 2008-2009, the FDI declined. Focusing on FDI classified by industries, it is found that industries, banking business, movable property, trade, investment and holding company have most investment-share respectively. Industrialized investment machine and transported appliance, industrialized electric equipment, industrialized metal, and non-metal have most investment-share respectively. Focusing on FDI classified by originated-countries, it is found that the most investment is from Japan, ASEAN countries, the European Union, and USA respectively.

The quantitative analysis found that , ratio of private consumption, investment and government consumption per GDP, accumulated public investment are statistically significant. They have positive relationship with FDI. The minimum wage rate of Bangkok and assembly has negative relationship with FDI significantly. Moreover, it is found that FDI and its determinants have long-run equilibrium relationship. Finally, the policy implication is that the government should implement policies that encourage the factors influencing FDI.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ชัยวิชญชาติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ ดร.สุภาณี หาญพัฒนะนุสรณ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทาง ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงผู้เขียนตำรา เอกสาร บทความต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาและใช้อ้างอิงในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับบิดา – มารดา และครอบครัวจิตต์ช่วย ที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา และเป็นกำลังใจให้เสมอมา ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานที่เข้าใจและคอยเป็นกำลังใจ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ MECON 16 ที่คอยให้คำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อและประสานงาน

สุดท้ายนี้ขอมอบความดีและประโยชน์ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้แก่ บิดา-มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน และหากมีข้อบกพร่องประการใดผู้วิจัยขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว

อภิรัตน์ จิตต์ช่วย

ธันวาคม 2553

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
ขอบเขตของการศึกษา	6
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจสอบเอกสาร แนวคิดและทฤษฎี และวิธีการศึกษา	7
การตรวจสอบเอกสาร	7
แนวคิดและทฤษฎี	20
ความหมายการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	20
ทฤษฎีการผสมผสานหรือทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการ ลงทุนระหว่างประเทศของด้นนี้ง	22
ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ	26
วิธีการศึกษา	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา	30
สมมติฐานในการศึกษา	32
บทที่ 3 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย	34
โครงสร้างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย	34
ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทย	42
นโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ	54

สารบัญ (ต่อ)

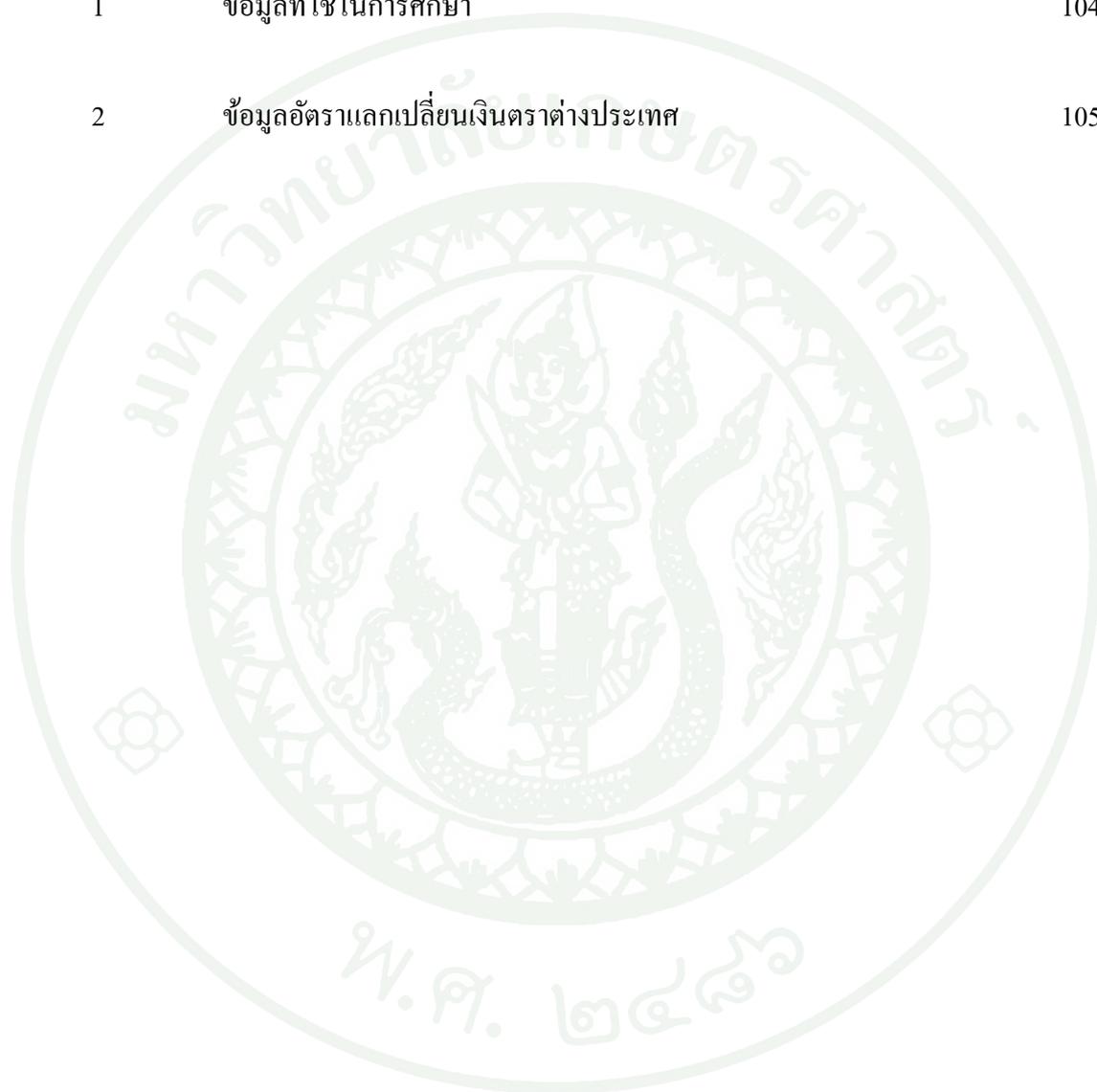
	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	65
การทดสอบ Unit Root Test	65
การทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงคูลยภาพระยะยาว	67
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	72
สรุป	72
ข้อเสนอแนะ	74
ข้อเสนอแนะจากการศึกษา	74
ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป	75
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	76
ภาคผนวก	78
ภาคผนวก ก การวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติโดยวิธี Cointegration	79
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ Unit Root Test ของตัวแปร	
ผลการทดสอบหาจำนวน Cointegrating Vector และ	
ผลการประมาณค่าความสัมพันธ์เชิงคูลยภาพระยะยาว	86
ภาคผนวก ค ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	103
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	120

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สรุปการตรวจสอบเอกสาร	15
2	เงื่อนไขของทางเลือกต่าง ๆ ของบริษัทข้ามชาติ	25
3	เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเภทธุรกิจ	36
4	เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเทศ	40
5	อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ	51
6	ผลการทดสอบ Unit Root Test ในระดับ at level	66
7	ผลการทดสอบ Unit Root Test ในระดับ First Difference	66
8	ผลการคำนวณช่วง Lag ที่เหมาะสม	68
9	สรุปผลการทดสอบ Cointegrating Vectors ด้วย Trace Test	69
10	ผลการประมาณค่าความสัมพันธ์เชิงคลยภาพระยะยาว	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
1	ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	104
2	ข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	105

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522-ปี พ.ศ. 2552	2
2	การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522-ปี พ.ศ. 2552	3
3	ภาวะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 -ปี พ.ศ. 2552	35

บทที่ 1

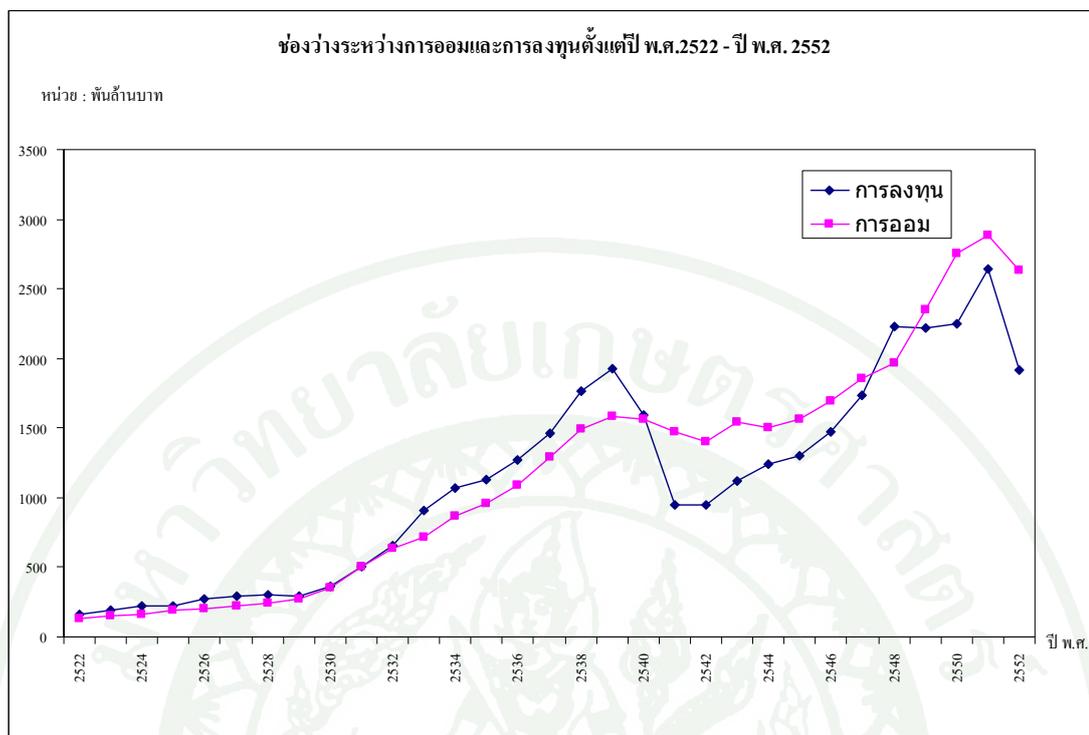
บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) มีความจำเป็นต่อประเทศกำลังพัฒนามากกว่าเงินลงทุนประเภทอื่น ๆ เนื่องจากเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมักจะมาพร้อมกับเทคโนโลยี (Technology) และการถ่ายทอดความรู้ (Know-how) จากต่างประเทศ ทำให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและการขยายการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว และข้อดีอีกประการหนึ่งของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ คือ มีความเสี่ยงจากการไหลออกของเงินทุน (Capital Flight Risk) น้อยกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะเงินกู้ยืม

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment) ในประเทศกำลังพัฒนานับว่ามีความสำคัญเนื่องจากการระดมการลงทุนในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการลงทุนในประเทศ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนในประเทศ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522-ปี พ.ศ. 2540 ระดับการออมในประเทศมีจำนวนน้อยกว่าปริมาณการลงทุนในประเทศ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน และช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522-ปี พ.ศ. 2540 และช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนมีมูลค่าสูงสุดใน ปี พ.ศ. 2539 ใน ปี พ.ศ. 2541-ปี พ.ศ. 2547 ระดับการออมในประเทศมากกว่าการลงทุนในประเทศสืบเนื่องจากสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2540 ส่งผลให้การลงทุนในประเทศลดลงประกอบกับประชาชนลดการใช้จ่ายลงโดยประชาชนออมมากขึ้น จึงทำให้ไม่มีช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน และใน ปี พ.ศ. 2548 ปริมาณการออมน้อยกว่าการลงทุนเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจกำลังฟื้นตัวส่งผลให้ปริมาณการลงทุนเพิ่มขึ้นซึ่งการลงทุนเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-ปี พ.ศ. 2551 และใน ปี พ.ศ. 2550-ปี พ.ศ. 2552 ระดับการออมมากกว่าการลงทุนในประเทศจึงไม่ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน ใน ปี พ.ศ. 2552 ระดับการลงทุนลดลง และในขณะเดียวกันระดับการออมลดลงสืบเนื่องจากการขาดเสถียรภาพทางการเมือง

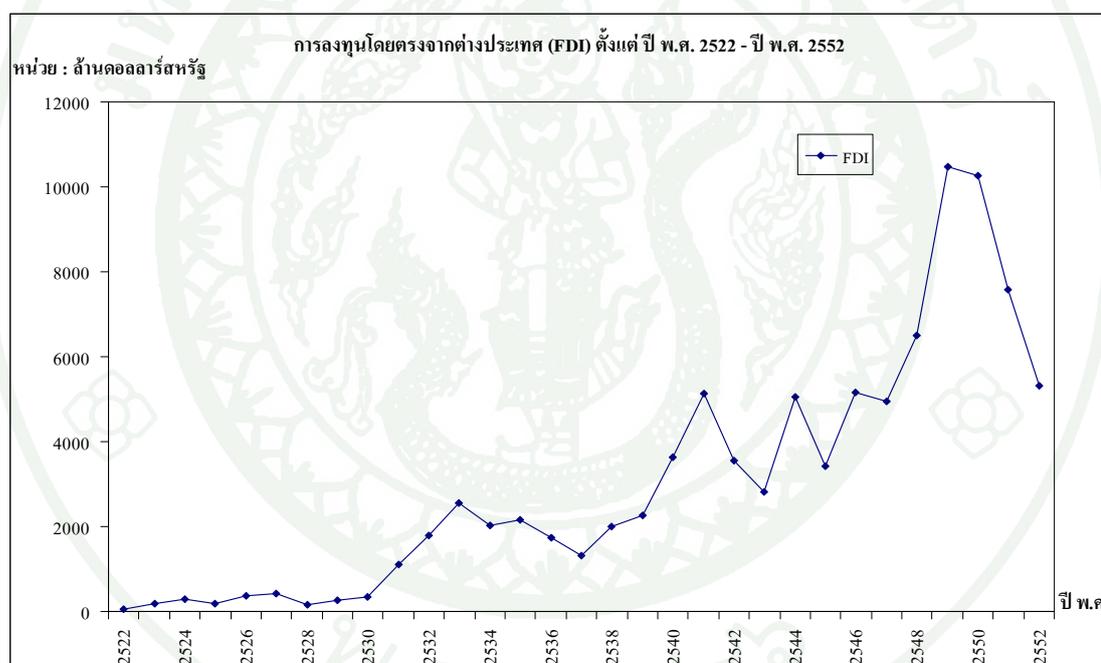

ภาพที่ 1 ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522–ปี พ.ศ. 2552
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2552)

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจึงมีบทบาทมากในเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา เพราะนอกจากเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศให้มีการลงทุนแล้วยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยี การบริหารจัดการและทางด้านการตลาด ทำให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพโดยรวม ส่งผลให้ช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันรวมทั้งการส่งออกให้กับประเทศกำลังพัฒนา และยังทำให้เกิดการจ้างงาน ซึ่งส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว

จากภาพที่ 2 แสดงให้เห็นได้ว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522–ปี พ.ศ. 2541 ซึ่งในปี พ.ศ. 2541 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีมูลค่าสูงที่สุด เนื่องจากประเทศไทยมีการใช้นโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่วิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2540 ทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศไม่สามารถย้ายฐานการลงทุนได้ทันท่วงทีและวิกฤตทางการเงินเกิดขึ้นเป็นวงกว้างในทวีปเอเชีย ส่งผลให้ปริมาณการลงทุนจากต่างประเทศในปี พ.ศ. 2541 ไม่ลดลงตาม

ภาวะเศรษฐกิจ ในปี พ.ศ. 2542–ปี พ.ศ. 2543 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงมาก เนื่องจากสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นในเสถียรภาพทางเศรษฐกิจส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลง ต่อมาในปี พ.ศ. 2544–ปี พ.ศ. 2550 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีปริมาณเพิ่มขึ้น และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลง เนื่องจากการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนของประเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพการลงทุน การสร้างบรรยากาศในการลงทุนภายในประเทศให้น่าสนใจ และการให้สิทธิพิเศษทางการค้าและทางภาษีเพื่อดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ ส่งผลให้มีการโยกย้ายการลงทุนจากประเทศไทยไปยังประเทศอื่น ๆ เช่น ประเทศจีน ประเทศอินเดีย และประเทศเวียดนาม เป็นต้น ประกอบกับปัญหาจากเสถียรภาพทางการเมืองส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศลดลง

ภาพที่ 2 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522–ปี พ.ศ. 2552

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2552)

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสามารถบ่งบอกถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศได้ กล่าวคือ เมื่อเศรษฐกิจของประเทศมีเสถียรภาพ นักลงทุนต่างชาติเกิดความมั่นใจในการลงทุน ส่งผลให้ปริมาณเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จากความผันผวนของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอาจส่งผลกระทบต่อในระยะยาวต่อการจ้างงาน การบริโภคภายในประเทศ การส่งออกสินค้า และส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ในท้ายที่สุด และจากการที่ประเทศอื่น ๆ ได้ให้ความสำคัญกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมากขึ้น ทำให้แต่ละประเทศมีการใช้นโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อแข่งขันดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศกันอย่างมากระหว่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีความสำคัญต่อการลงทุนของประเทศกำลังพัฒนา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ วิกฤตเศรษฐกิจทางการเงิน (พัชรภา, 2546) ผลผลิตขั้นต้นมวลรวมภายในประเทศ การลงทุนของภาคเอกชน อัตราเงินเฟ้อ (อุบลรัตน์, 2547) และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (ฉวีลักษณ์, 2548) ซึ่งในการศึกษาที่ผ่านมาได้ทำการศึกษาเฉพาะในแต่ละภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยในภาพรวม โดยศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีการผสมผสานหรือทฤษฎีสังเคราะห์ของดันนิง (Dunnint's Eclectic Theory) กล่าวคือ องค์การธุรกิจที่มีความต้องการที่จะลงทุนในต่างประเทศเพื่อขยายตลาดนั้น เกิดจากการที่ธุรกิจมีความได้เปรียบ 3 ประการ ได้แก่ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางประการ ความได้เปรียบที่เกิดจากสิ่งจูงใจภายในองค์กรเอง และความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง

จากการศึกษาของดันนิง (2003) พบว่า ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อลงทุนในประเทศผู้รับทุน สามารถจำแนกได้ 3 ปัจจัย ดังนี้ ด้านนโยบายการส่งเสริมการลงทุนสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านการรองรับและการสนับสนุนทางธุรกิจ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ทำการศึกษาตามผลการศึกษาดันนิง (2003) โดยทำการศึกษาเฉพาะปัจจัยด้านเศรษฐศาสตร์เท่านั้น เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สามารถประเมินค่าได้ ดังนั้น ในการกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาจึงกำหนดตัวแปรจากปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ปัจจัย ได้แก่ 1. ปัจจัยทางด้านขนาดตลาด (Market-Seeking) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ สัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เนื่องจากเป็นตัวแปรที่สะท้อนให้เห็นถึงขนาดของตลาดภายในประเทศที่แท้จริง 2. ปัจจัยทางด้านทรัพยากร (Resource-Seeking) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล 3. ปัจจัยทางด้านความมีประสิทธิภาพ (Efficiency-Seeking)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

4. ปัจจัยทางด้านสินทรัพย์ (Asset-Seeking) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้น เนื่องจากเป็นตัวแปรที่ใช้แทนการศึกษาการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของประเทศผู้รับทุน

นอกจากนี้ได้เพิ่มตัวแปรนอกเหนือปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์ คือ ตัวแปรระดับความน่าเชื่อถือ ซึ่งทำการศึกษาระดับความน่าเชื่อถือด้านเศรษฐกิจ โดยคำนวณความน่าเชื่อถือด้านเศรษฐกิจตามวิธีการคำนวณของ The PRS Group (ภาคผนวก ก)

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ จึงเป็นประเด็นที่ควรจะศึกษา เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวเป็นองค์ประกอบที่นักลงทุนจากต่างชาติใช้ในการประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการเข้าไปลงทุนในประเทศนั้น ๆ ซึ่งรัฐบาลสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการและนโยบายต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศ และเพื่อเป็นการแข่งขันการดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศกับประเทศอื่น ๆ นอกจากนี้รัฐบาลสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อรักษาระดับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างและลักษณะโดยทั่วไปของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งได้เพิ่มตัวแปรจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่ผ่านมา ได้แก่ ตัวแปรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตัวแปรการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้น และตัวแปรระดับความน่าเชื่อถือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงโครงสร้างและลักษณะโดยทั่วไปของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย และทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ผลจากการศึกษาในครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อเป็นการดึงดูดและส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ในการศึกษาใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) เป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530–ปี พ.ศ. 2552 รวมระยะเวลา 23 ปี

นิยามศัพท์

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) หมายถึง การลงทุนที่คนในประเทศหนึ่งลงทุนในอีกประเทศหนึ่งโดยเข้าไปมีส่วนบริหารจัดการมิใช่ซื้อหุ้นแก๊งค์กำไร (รัตน สหายคณิต และ พุทธกาล รัชทร, 2549)

บทที่ 2

ตรวจสอบเอกสาร แนวคิดและทฤษฎี และวิธีการศึกษา

การตรวจเอกสาร

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศ พบว่ามีงานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสนับสนุนและเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยภายในประเทศ

พัชราภา ธรรมานุปถัมภ์ (2546) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในประเทศไทย เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในประเทศไทย และเพื่อศึกษาผลของการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในประเทศไทยในด้านการจ้างแรงงานและการส่งออกของประเทศไทย

วิธีการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทศนิยมรายไตรมาสในช่วง ปี พ.ศ. 2539-ปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากเป็นช่วงที่สถานะทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยเฉลี่ย มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และวิกฤตการณ์ทางการเงิน ในการศึกษาปัจจัยวิกฤตการณ์ทางการเงินได้ใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) แทนการศึกษา กล่าวคือ ในช่วงที่ไม่มีวิกฤตการณ์ทางการเงินจะแทนค่าด้วย 0 และในช่วงที่มีวิกฤตการณ์ทางการเงินจะแทนค่าด้วย 1 คือ ช่วงระยะเวลาตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของ ปี พ.ศ. 2540-ไตรมาสที่ 2 ของ ปี พ.ศ. 2541 ในการศึกษาใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดธรรมดา (Ordinary Least Squares: OLS)

ผลจากการศึกษา พบว่า มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาเชิงพรรณนาผลของการลงทุน โดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในประเทศไทยในด้านการจ้างแรงงานและการส่งออกของประเทศไทยพบว่า ในด้านการจ้างแรงงานใน ปี พ.ศ. 2543 มีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น แสดงว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ดังนั้น จึงคาดว่าใน ปี พ.ศ. 2544 จะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นอีก และในด้านการส่งออกพบว่า ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าของบริษัทญี่ปุ่นที่ลงทุนในประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกลดลงใน ปี พ.ศ. 2544

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยของพัชรภา คือ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศขึ้นอยู่กับเหตุจูงใจหลายปัจจัย ได้แก่ ระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ การส่งออกของประเทศผู้รับการลงทุน การลงทุนโดยใช้แรงงานในประเทศผู้รับทุนจะสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ

อุบลรัตน์ จันทรัมย์ (2547) ศึกษาเรื่องบทบาทของเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศต่อเศรษฐกิจของไทย ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่ไตรมาสแรกของ ปี พ.ศ. 2536–ไตรมาสที่สอง ปี พ.ศ. 2547 โดยใช้วิธี Granger Causality Test ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ การลงทุนภาคเอกชน ความต้องการในประเทศ การส่งออก และอัตราเงินเฟ้อ

ผลจากการศึกษา พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ การลงทุนภาคเอกชน และความ ต้องการในประเทศมีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ และเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีอิทธิพลต่อการส่งออกของประเทศ และอัตราเงินเฟ้อ ไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยของอุบลรัตน์ คือ ทำให้ทราบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ การลงทุนภาคเอกชน และความ ต้องการในประเทศ

ณัฐฐากัญญา สุคำ (2548) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย ระยะเวลาในการศึกษาดังแต่ ปี พ.ศ. 2530–ปี พ.ศ. 2546 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ยที่เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพ ฯ และปริมณฑล

ผลจากการศึกษา พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภค และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทยในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราดอกเบี้ยที่เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี และค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพ ฯ และปริมณฑล มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทยในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยของ ณัฐฐากัญญา คือ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศขึ้นอยู่กับ มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ยที่เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพ ฯ และปริมณฑล

กิตติยา จินแก้ว (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศไทยในประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการไหลเข้าของการลงทุนโดยตรงจากประเทศไทยใน 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศพม่า และประเทศเวียดนาม

ระยะเวลาในการศึกษาดังแต่ ปี พ.ศ. 2535-ปี พ.ศ. 2549 ใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ขนาดตลาดของผู้รับทุน (แสดงจากผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก คุลบัญชีเดินสะพัด จำนวนประชากร ปริมาณการส่งออก ปริมาณการนำเข้า อัตราเงินเฟ้อ และตัวแปรหุ่น ซึ่งแทนการศึกษาในการเข้าเป็นสมาชิกอาเซียน

ผลจากการศึกษาในกรณีของประเทศกัมพูชา พบว่า ผลผลิตขั้นมูลรวมของประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการลงทุน โดยตรงจากประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีของประเทศลาว พบว่า อัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากประเทศไทยในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีของประเทศพม่า พบว่า จำนวนประชากรมีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากประเทศไทยในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากประเทศไทยในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีของประเทศเวียดนาม พบว่า การเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนมีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากประเทศไทยในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยกิตติยา คือ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศขึ้นอยู่กับผลผลิตขั้นมูลรวมในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ จำนวนประชากร และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Nonnemberg and Mendonca (2001) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศกำลังพัฒนาในกลุ่มประเทศ OECD จำนวน 33 ประเทศ ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1975–ปี ค.ศ. 2000 โดยใช้วิธี กำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา Panel Data ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศ อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศเฉลี่ย 5 ปี ทุนมนุษย์ ระดับการเปิดประเทศ อัตราเงินเฟ้อ ความเสี่ยง การลงทุนในด้านพลังงานต่อผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศ ดัชนี Dowjones และอัตราการเจริญเติบโตทางด้านการส่งออกของกลุ่มประเทศ OECD ที่มีขนาดใหญ่

ผลจากการศึกษา พบว่า ผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศ อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศเฉลี่ย 5 ปี ระดับการเปิดประเทศ การลงทุนในด้านพลังงานต่อต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาของ Nonnemberg and Mendonca คือ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศขึ้นอยู่กับ ผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศ อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศเฉลี่ย 5 ปี ระดับการเปิดประเทศ การลงทุนในด้านพลังงานต่อผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศ และดัชนี Dowjones

Wezel (2003) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศเยอรมนีในกลุ่มประเทศละตินอเมริกา และในตลาดเอเชียในช่วงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990–ค.ศ. 2002 โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศ ความเสี่ยง อัตราค่าจ้างแรงงาน อัตราภาษี ภาระหนี้ต่างประเทศ เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ 2 ปีที่ผ่านมา เงินลงทุนในต่างประเทศของประเทศเยอรมนี และอัตราแลกเปลี่ยน

ผลจากการศึกษากรณีของกลุ่มประเทศละตินอเมริกา พบว่า ผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศละตินอเมริกา ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศละตินอเมริกาในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กรณีของกลุ่มประเทศเอเชีย พบว่า ผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศ และเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ 2 ปีที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศเอเชียในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความเสี่ยง และภาระหนี้ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศเอเชียในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Yilmaz and Barbaros (2005) ศึกษาเรื่องการพัฒนาและปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศกำลังพัฒนา กรณีศึกษา ประเทศตุรกี ประเทศไอร์แลนด์ และประเทศสเปน ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1980–ปี ค.ศ. 2004 โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศ อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิต สัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อการนำเข้าสินค้า ภาระหนี้ต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และความเสี่ยง

ผลจากการศึกษาในกรณีของประเทศตุรกี พบว่า ผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อการนำเข้าสินค้า ภาระหนี้ต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และความเสี่ยง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีของประเทศไอร์แลนด์ พบว่า ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศมีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และภาระหนี้ต่างประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีของประเทศสเปน พบว่า อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตมีความสัมพันธ์กับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภาระหนี้ต่างประเทศและอัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย ของ Yilmaz and Barbaros คือ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศขึ้นอยู่กับ ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ สัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อการนำเข้าสินค้า ภาระหนี้ต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และความเสี่ยง

Hoang (2005) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศเวียดนาม ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1988–ปี ค.ศ. 2005 โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ขนาดของตลาด (โดยใช้ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศเป็นตัวแทนในการศึกษาขนาดของตลาด) อัตราการเจริญเติบโตของตลาด (โดยใช้อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศเป็นตัวแทนในการศึกษา) คุณภาพแรงงาน (โดยใช้จำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อจำนวนประชากร 10,000 คน เป็นตัวแทนในการศึกษา) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (โดยใช้จำนวนเลขหมายโทรศัพท์ต่อประชากร 10,000 คน เป็นตัวแทนในการศึกษา) ระดับการเปิดประเทศ (โดยใช้ผลรวมของปริมาณการนำเข้าและปริมาณการส่งออก ต่อผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศเป็นตัวแทนในการศึกษา) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เวียดนามดอง/ดอลลาร์สหรัฐ) ตัวแปรหุ่นแทนภาวะวิกฤตทางการเงินในเอเชียในปี ค.ศ. 1998 และตัวแปรหุ่นแทนการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนของประเทศเวียดนาม (ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1995–ปี ค.ศ. 2005)

ผลจากการศึกษา พบว่า ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จำนวนเลขหมายโทรศัพท์ต่อประชากร 10,000 คน ระดับการเปิดประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และตัวแปรหุ่นแทนการศึกษาภาวะวิกฤตทางการเงินในเอเชียใน ปี ค.ศ. 1998 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยของ Hoang คือ สามารถนำตัวแปรมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา เนื่องจากตัวแปรต่าง ๆ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศกำลังพัฒนา ได้แก่ ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (แสดงให้เห็นถึงขนาดของตลาดภายในประเทศ) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (แสดงให้เห็นถึงระดับการพัฒนาประเทศ) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

Agiomirgianakis, Asteriou and Papatoma (2006) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศ OECD จำนวน 20 ประเทศ ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1975–ปี ค.ศ. 1997 รวม 23 ปี โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาใช้ Panel Data ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ รายได้ประชาชาติต่อหัวปีที่ผ่านมา ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การลงทุนจากต่างประเทศในปีที่ผ่านมา การใช้จ่ายของรัฐบาล ทุนมนุษย์ ระดับการเปิดประเทศปีที่ผ่านมา การลงทุนในการสร้างถนน และการลงทุนในการก่อสร้างทางรถไฟ

ผลจากการศึกษา พบว่า รายได้ประชาชาติต่อหัวปีที่ผ่านมา ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การลงทุนจากต่างประเทศในปีที่ผ่านมา ทุนมนุษย์ และระดับการเปิดประเทศปีที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาของ Agiomirgianakis, Asteriou and Papatoma จากตัวแปรการใช้จ่ายของรัฐบาล ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับการพัฒนาประเทศ

Cuyvers, Plasmans, Soeng and Bulcke (2008) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศกัมพูชา ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1995–ปี ค.ศ. 2005 โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ระดับการเปิดประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ อัตราเงินเฟ้อ ความเสี่ยง อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ อัตราค่าขนส่งต่อกิโลเมตร ตัวแปรหุ่นการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนของประเทศกัมพูชา (ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1999–ปี ค.ศ. 2005) ตัวแปรหุ่นการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนของประเทศกัมพูชา (ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997–ปี ค.ศ. 1998) และตัวแปรหุ่นการเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ของประเทศจีน (ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001–ปี ค.ศ. 2005)

ผลจากการศึกษา พบว่า อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และระดับการเปิดประเทศมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศกัมพูชาในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราค่าขนส่งต่อกิโลเมตร ตัวแปรหุ่นวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย และตัวแปรหุ่นการเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ของประเทศจีน มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศกัมพูชาในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 1 สรุปการตรวจสอบเอกสาร

ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วิธีการศึกษา	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ
พัชรภา	ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในประเทศไทย	OLS	- ดัชนีราคาผู้บริโภค - อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย - อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยเฉลี่ย - มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า - วิกฤตการณ์ทางการเงิน	- มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า (+)
อุบลรัตน์	บทบาท ของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อเศรษฐกิจของไทย	Granger Causality Test	- การลงทุนภาคเอกชน - ความต้องการในประเทศ - การส่งออก - อัตราเงินเฟ้อ	- ผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (+) - การลงทุนภาคเอกชน (+) - ความต้องการในประเทศ (+) - การส่งออก (+)
ณัฐธากัญญ์	ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย	OLS	- ผลผลิตมวลรวมในประเทศ - ดัชนีราคาผู้บริโภค - อัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีรายใหญ่ - อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ - ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล	- ผลผลิตมวลรวมในประเทศ (+) - ดัชนีราคาผู้บริโภค (+) - อัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีรายใหญ่ (-) - อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (+) - ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล (-)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วิธีการศึกษา	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ
กิตติยา	ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศไทยในประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่	OLS	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศ - อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ - อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก - ควบบัญชีเดินสะพัด - จำนวนประชากร - ปริมาณการส่งออก - ปริมาณการนำเข้า - อัตราเงินเฟ้อ - การเข้าเป็นสมาชิกอาเซียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศ (+) - จำนวนประชากร (+) - อัตราเงินเฟ้อ (-) - การเข้าเป็นสมาชิกอาเซียน (+)
Torsten Wezel	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศเยอรมนีในกลุ่มประเทศละตินอเมริกา และในตลาดเอเชีย	OLS	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ - ความเสี่ยง - อัตราค่าจ้างแรงงาน - อัตราภาษี - ภาระหนี้ต่างประเทศ - การลงทุนจากต่างประเทศ 2 ปีที่ผ่านมา - เงินลงทุนในต่างประเทศของประเทศเยอรมนี - อัตราแลกเปลี่ยน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ (+) - ความเสี่ยง (-) - ภาระหนี้ต่างประเทศ (-) - การลงทุนจากต่างประเทศ 2 ปีที่ผ่านมา (+)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วิธีการศึกษา	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ
Marclo Brage Nonnemberg and Mario Jorge Cardoso de Mendonca	ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศใน ประเทศกำลังพัฒนา	OLS	- ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ - อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศเฉลี่ย 5 ปี - ทุนมนุษย์ - ระดับการเปิดประเทศ - อัตราเงินเฟ้อ - ความเสี่ยง - การลงทุนในด้านพลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ - ดัชนี Dowjones - อัตราการเจริญเติบโตทางการส่งออก ของกลุ่มประเทศ OECD ที่มีขนาดใหญ่	- ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (+) - อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศเฉลี่ย 5 ปี (+) - ระดับการเปิดประเทศ (+) - การลงทุนในด้านพลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวล รวมภายในประเทศ (+) - ดัชนี Dowjones (+)
Bahri Yilmaz และ Ahsen Barbaros	ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศใน ประเทศกำลังพัฒนา ภูมิศึกษา ประเทศตุรกี ประเทศ ไอร์แลนด์ และประเทศสเปน	OLS	- ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ - อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ - สัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อการนำเข้าสินค้า - ภาระหนี้ต่างประเทศ - อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก - ความเสี่ยง	- ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (+) - อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ (-) - สัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อการนำเข้าสินค้า (-) - ภาระหนี้ต่างประเทศ (-) - อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก (-) - ความเสี่ยง (-)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วิธีการศึกษา	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ
Thu Thi Hoang	ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยเวียดนาม	OLS	<ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ - อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ - จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ต่อประชากร 10,000 คน - จำนวนผู้ศึกษาระดับมัธยมต่อประชากร 10,000 คน - ระดับการเปิดประเทศ - อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ - วิกฤตทางการเงินในเอเชีย ในปี ค.ศ. 1998 - การเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มอาเซียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (+) - อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (+) - จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ต่อประชากร 10,000 คน (+) - ระดับการเปิดประเทศ (+) - อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (+) - วิกฤตทางการเงินในเอเชีย ในปี ค.ศ. 1998 (+)
George Agiomirgianakis, Dimitrios Asteriou and K. Papathoma	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศ OECD	OLS	<ul style="list-style-type: none"> - รายได้ประชาชาติต่อหัวปีที่ผ่านมา - ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ - การลงทุนจากต่างประเทศในปีที่ผ่านมา - การใช้จ่ายของรัฐบาล - ทุนมนุษย์ - ระดับการเปิดประเทศปีที่ผ่านมา - การลงทุนในการสร้างถนน - การลงทุนในการก่อสร้างทางรถไฟ 	<ul style="list-style-type: none"> - รายได้ประชาชาติต่อหัวปีที่ผ่านมา (+) - ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (+) - การลงทุนจากต่างประเทศในปีที่ผ่านมา (+) - ทุนมนุษย์ (+) - ระดับการเปิดประเทศปีที่ผ่านมา (+)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วิธีการศึกษา	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ
Ludo Cuyvers , Joseph Plasmans, Reth Soang and Daniel Van Den Bulcke	ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศในประเทศกัมพูชา	OLS	- ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ - อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตทั้งหมด ภายในประเทศ - อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ - ระดับการเปิดประเทศ - อัตราค่าขนส่งต่อกิโลเมตร - อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ - อัตราเงินเฟ้อ - ความเสี่ยง - ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ - อัตราค่าขนส่งต่อกิโลเมตร - การเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนของกัมพูชา - วิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย - การเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกของจีน	- อัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตทั้งหมด ภายในประเทศ (+) - อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (+) - ระดับการเปิดประเทศ (+) - อัตราค่าขนส่งต่อกิโลเมตร (-) - วิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย (-) - การเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกของ จีน (-)

หมายเหตุ: (+) หมายถึง ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับการลงทุนภาคเอกชนในทิศทางเดียวกัน

(-) หมายถึง ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับการลงทุนภาคเอกชนในทิศทางตรงกันข้ามกัน

แนวคิดและทฤษฎี

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยใช้แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้

1. ความหมายการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

2. ทฤษฎีการผสมผสานหรือทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศของดันนิง (Dunning's Eclectic Theory) กล่าวคือ องค์กรธุรกิจที่มีความต้องการที่จะลงทุนในต่างประเทศเพื่อขยายตลาด ในการตัดสินใจลงทุนในต่างประเทศเกิดจากความได้เปรียบ ได้แก่ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางประการ (Ownership Specific Advantage) ความได้เปรียบที่เกิดจากสิ่งจูงใจภายในองค์กรเอง (Internalization Incentive Advantage) และความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง (Location Specific Advantage)

3. แนวคิดปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ กล่าวคือ เมื่อองค์กรธุรกิจตัดสินใจที่ลงทุนในต่างประเทศ องค์กรธุรกิจจะเลือกลงทุนในประเทศใดนั้นองค์กรธุรกิจคำนึงถึงปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนของประเทศผู้รับทุน ได้แก่ ด้านนโยบายการส่งเสริมการลงทุนสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านการรองรับและสนับสนุนทางธุรกิจ

1. ความหมายการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) เป็นรูปแบบหนึ่งของการย้ายการลงทุนจากประเทศผู้ลงทุนไปยังประเทศผู้รับการลงทุน โดยทั่วไปผู้ลงทุนจะเคลื่อนย้ายเงินทุนในรูปของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไปยังประเทศผู้รับทุนก็ต่อเมื่อได้พิจารณาแล้วเห็นว่าจะได้รับผลตอบแทนขั้นสุดทำจากการเคลื่อนย้ายทุนนั้นอย่างคุ้มค่าเป็นสำคัญ ซึ่งจะเห็นได้จากการที่มีการเคลื่อนย้ายทุนจากประเทศที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำไปยังประเทศที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงเมื่อปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ๆ ของประเทศผู้รับทุน เช่น แรงงานและวัตถุดิบมีความเท่าเทียมกันหรือใกล้เคียงกันกับของประเทศผู้ลงทุน แต่จะมีการเคลื่อนย้ายทุนจากประเทศที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงไปยังประเทศที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำเมื่อผู้ลงทุนมีความได้เปรียบทางอื่นมาชดเชยส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยนั้นได้มากพอ เช่น ประเทศผู้รับทุนมีความรู้ในการผลิตและการบริหารการตลาดที่ต่ำกว่า มีตลาดที่สามารถระบายสินค้าได้มากกว่า มีค่าแรงงานและราคาของวัตถุดิบที่

เป็นปัจจัยการผลิตที่ต่ำกว่า รวมทั้งการที่ประเทศผู้รับทุนมีนโยบายที่เอื้อต่อการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น มีการให้ความคุ้มครองโดยการตั้งกำแพงภาษีสินค้าเข้าสำหรับสินค้าที่ผลิต มีการยกเว้นหรือลดภาษีเครื่องยนต์ เครื่องจักร และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งหรือตลอดไป มีการให้สิทธิหรือสิทธิบัตร เป็นต้น นอกจากนี้ เพื่อเสถียรภาพในการลงทุนและการขยายกิจการ ผู้ลงทุนอาจจะพิจารณาถึงโอกาสที่จะมีอำนาจผูกขาดธุรกิจแบบที่ทำให้สามารถตั้งราคาขายได้ตามที่ต้องการ (Oligopoly) และการผูกขาดแบบที่ทำให้สามารถตั้งราคารับซื้อได้ตามที่ต้องการ (Oligopsony) แบบใดแบบหนึ่งหรือทั้งสองแบบนี้ด้วยก็ได้ (รัตนา สายคณิต และ พุทธกาล รัชชร, 2549)

การลงทุนทางตรง (Direct Investment) หมายถึง การเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศที่มีเป้าหมายหลักเพื่อการเข้าควบคุมในการจัดการและกำไรขององค์การธุรกิจในต่างประเทศ การที่จะเข้าไปทำการควบคุมในการจัดการและกำไรขององค์การธุรกิจในต่างประเทศนั้น สามารถทำได้หลายวิธี (รัตนา สายคณิต และ พุทธกาล รัชชร, 2549) ดังนี้

1. โดยวิธีการเข้าไปซื้อกิจการขององค์การธุรกิจที่ตั้งอยู่เดิมแล้วในประเทศผู้รับทุน เพื่อจะสามารถบริหารงานได้เต็มที่ หรือโดยการซื้อหุ้นทุน เช่น หุ้นสามัญเป็นจำนวนมากพอที่จะทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารและควบคุมการดำเนินงานขององค์การธุรกิจเดิมของประเทศผู้รับทุนได้
2. โดยวิธีการตั้งกิจการสาขาขึ้นในต่างประเทศ ซึ่งทำให้กิจการแม้อย่างสามารถบริหารงานได้เต็มที่ หรือการเข้าร่วมทุนกับเอกชนของประเทศในรูปของการลงทุนร่วม (Joint Venture) ซึ่งจะมีส่วนในการบริหารตามกฎหมายตามสัดส่วนของการร่วมทุน
3. โดยวิธีการเข้าไปตั้งองค์การธุรกิจขึ้นใหม่ในประเทศผู้รับทุน เช่น ตั้งโรงงานหรือสำนักงานขึ้นใหม่ เป็นต้น

การลงทุนทางตรงมิใช่เป็นเพียงการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากเอกชนต่างประเทศมายังประเทศผู้รับทุนเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ในรูปของความรู้ทางด้านเทคนิควิทยาการใหม่ ๆ ทางด้านการผลิต การบริหาร การจัดการ และการตลาดควบคู่มากับการเคลื่อนย้ายทุนด้วย

ดังนั้น การลงทุนทางตรงมักจะมีผลกระทบต่อความจำเป็นเชิงเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ เพราะการลงทุนทางตรงมักจะเกิดขึ้นมากในภาคเศรษฐกิจที่เทคนิควิทยาการก้าวหน้าและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

2. ทฤษฎีการผสมผสานหรือทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศของดันนิง (Dunning's Eclectic Theory)

ตามแนวคิดของดันนิง (1981) การที่องค์กรธุรกิจตัดสินใจทำการลงทุนในต่างประเทศนั้น มิใช่ขึ้นอยู่กับเพียงเหตุผลที่ว่าองค์กรธุรกิจมีความได้เปรียบในปัจจัยบางประการ เช่น มีสินทรัพย์พิเศษภายในองค์กร เป็นเจ้าของเทคโนโลยีใหม่ หรือเนื่องจากเพื่อป้องกันการสูญเสียตลาด หรือเพื่อกระจายความเสี่ยงในการลงทุนเท่านั้น แต่การที่จะตัดสินใจลงทุนทางตรงระหว่างประเทศหรือทำการผลิตเพื่อการส่งออก หรือจะใช้วิธีการขายหรือให้เช่าสิทธิบัตรอย่างไรนั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือเงื่อนไขต่าง ๆ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประการ (รัตน และ พุทธกาล 2549) ได้แก่

2.1 ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางประการ (Ownership Specific Advantage) ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากมีความไม่สมบูรณ์ในโครงสร้างตลาดทำให้นักลงทุนในประเทศที่พัฒนาแล้วสามารถมีอำนาจผูกขาดเหนือนักลงทุนท้องถิ่นในประเทศผู้รับการลงทุน ทั้งนี้ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์หรือปัจจัยเฉพาะตนของนักลงทุนนี้จะต้องสามารถชดเชยได้กับความเสียเปรียบที่นักลงทุนต้องประสบจากการลงทุนโดยตรงในประเทศผู้รับการลงทุนในฐานะที่เป็นนักลงทุนต่างชาติในรูปของการมีต้นทุนการผลิตในด้านต่าง ๆ เพิ่มสูงขึ้นกว่านักลงทุนท้องถิ่น อัน ได้แก่ ภาษาพูด ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม รสนิยม ระบบเศรษฐกิจ การตลาด การเมือง และกฎหมายของประเทศผู้รับการลงทุน เป็นต้น ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางประการที่เป็นมูลเหตุหรือปัจจัยกำหนดการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศดังกล่าวข้างต้นนี้ ได้แก่ ความได้เปรียบในด้านการมีเทคโนโลยีการผลิตที่เหนือกว่าที่ทำให้สามารถพัฒนาการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่หรือผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างไปจากของผู้ผลิตรายอื่น เช่น ในด้านของรูปแบบ ลักษณะ สี สัน เป็นต้น การมีความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ด้านการตลาดและการจัดการที่ดีกว่า การมีความได้เปรียบในด้านการประหยัดจากขนาดการผลิต ความสามารถในการเข้าควบคุมแหล่งวัตถุดิบเอง รวมทั้งการมีความได้เปรียบในด้านเงินทุน เช่น การมีแหล่งเงินทุนสนับสนุนแหล่งใหญ่จากบริษัทแม่ด้วย ความได้เปรียบจากการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่าง แบ่งออกได้ ดังนี้

2.1.1 ความได้เปรียบที่ไม่จำเป็นต้องเกิดการกระจายการผลิตไปยังประเทศต่าง ๆ ได้แก่ ขนาดและความมั่นคงของกิจการ สินค้าที่ผลิตและกระจายการผลิตสินค้าหลาย ๆ ชนิด ความสามารถในการแสวงหาประโยชน์จากการให้แรงงานทำหน้าที่เฉพาะอย่าง และความชำนาญของแรงงาน อำนาจในการผูกขาด การมีทรัพยากรที่ดีกว่า ตราเครื่องหมายการค้า ระบบการจัดการ ทางด้านการผลิตต่าง ๆ มีเพียงพอกับความต้องการโดยได้รับสิทธิพิเศษบางประการเหนือคู่แข่งชั้น รายอื่น ๆ ความสามารถในการเข้าถึงตลาดของสินค้า การได้รับความคุ้มครองจากรัฐบาล เป็นต้น

2.1.2 ความได้เปรียบที่กิจการสาขาได้รับจากบริษัทแม่ ได้แก่ ความรู้ทางการจัดการการบริหารและการตลาด การวิจัยและพัฒนากิจการสาขามักได้รับประโยชน์ในเรื่องเหล่านี้ จากบริษัทแม่โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หรือถ้าจำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายก็จะเสียค่าใ้จ่ายต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกิจการอื่น ๆ ที่มีได้เป็นกิจการสาขา นอกจากนี้ การจัดตั้งสาขายังทำให้เกิดการประหยัดแก่ออค์การในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการผลิต ด้านการซื้อวัตถุดิบ ด้านการจัดหาเงินทุนและเงินทุนหมุนเวียนในกิจการด้านการตลาด เป็นต้น

2.1.3 ความได้เปรียบที่เกิดจากการกระจายการผลิตไปยังประเทศต่าง ๆ การที่กิจการกระจายการผลิตไปยังประเทศต่าง ๆ นั้น จะเป็นการทำให้กิจการมีความได้เปรียบต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเพิ่มขึ้นอีก และทำให้กิจการได้รับความรู้ หรือข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการตลาด การจัดหาวัตถุดิบได้ดีกว่ากรณีที่อค์การธุรกิจทำการผลิตในประเทศของตนเท่านั้น การกระจายการผลิตไปยังประเทศต่าง ๆ ยังมีผลทำให้กิจการสามารถหาประโยชน์ได้จากปัจจัยการผลิต หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของประเทศนั้น ๆ และทำให้สามารถกระจายการเสี่ยงภัยด้วย

2.2 ความได้เปรียบที่เกิดจากสิ่งจูงใจภายในของอค์การเอง (Internalization Incentive Advantages) โดยที่อค์การธุรกิจจะต้องการหาประโยชน์จากความได้เปรียบของตนเองโดยการขยาย การประกอบการของตนออกไปในต่างประเทศเพื่อเป็นการลดต้นทุนการทำธุรกรรม (Transaction) ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ประกอบกับการทำให้กิจกรรมหรือธุรกรรมต่าง ๆ ในตลาดสามารถเชื่อมโยงกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักลงทุนจึงต้องแสวงหาประโยชน์โดยผ่านกลไกของการลงทุนโดยตรงใน ต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้อค์การธุรกิจรับผลประโยชน์บางประการ เช่น จะลดต้นทุนเกี่ยวกับการตลาดลงได้บ้าง สามารถหลีกเลี่ยงมาตรการการเข้าแทรกแซงของรัฐบาล เช่น การตั้งกำแพงภาษี และการกำหนดโควตา เป็นต้น สามารถควบคุมแหล่งผลิตและราคาวัตถุดิบที่ต้องใช้ สร้างความ มั่นใจให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ สามารถใช้กลยุทธ์ในการกำหนดราคาขายในประเทศต่าง ๆ ให้ แตกต่างกันได้ และสามารถสร้างตลาดในอนาคตที่มีความแน่นอนขึ้นให้แก่บริษัท

2.3 ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง (Location Specific Advantages) การที่นักลงทุนจะเลือกทำการลงทุนโดยตรงในประเทศใดประเทศหนึ่งนั้น มูลเหตุหรือปัจจัยจูงใจสำคัญเกิดขึ้นจากการที่ประเทศผู้รับการลงทุนนั้นมีความได้เปรียบในด้านแหล่งที่ตั้ง ในด้านการมีปัจจัยเฉพาะบางประการที่นักลงทุนมีความต้องการมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับที่มีอยู่ในประเทศของตน ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแหล่งทรัพยากร คุณภาพ และต้นทุนในการจัดหาทรัพยากรในประเทศนั้น ค่าใช้จ่ายในการขนส่งและการสื่อสาร ระดับการแทรกแซงของรัฐบาลในการผลิต การควบคุมการนำเข้า ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ประเทศผู้รับการลงทุนมีอยู่ ความแตกต่างของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ขนาดและอัตราการเจริญเติบโตของตลาดประเทศผู้รับการลงทุน เป็นต้น

การดำเนินนโยบายของรัฐบาลย่อมมีผลกระทบต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศโดยตรง เช่น นโยบายกีดกันทางการค้าทั้งในรูปของการใช้ภาษีอากร หรือไม่ใช้ภาษีอากร จะทำให้ผู้ผลิตในต่างประเทศสามารถส่งออกสินค้ามายังประเทศนั้น ๆ ได้ลดลง ดังนั้น เพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาดของตนธุรกิจจึงต้องหันมาใช้การลงทุนตั้งโรงงานผลิตในประเทศนั้นโดยตรง หรือรัฐบาลที่มีการวางแผนนโยบายเพื่อส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศของตน โดยถ้ามีการให้สิทธิประโยชน์และความช่วยเหลือ ตลอดจนให้ความคุ้มครองในด้านต่าง ๆ แล้ว ก็เป็นปัจจัยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ เพราะจะช่วยอำนวยความสะดวก รวมทั้งช่วยลดต้นทุนในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้บรรยากาศทางการเมืองก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน เนื่องจากประเทศที่มีรัฐบาลที่มีเสถียรภาพจะทำให้การบริหารงานและนโยบายต่อเนื่อง นักลงทุนสามารถคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตได้ อันจะช่วยลดความเสี่ยงได้ประการหนึ่ง และบริษัทต่างประเทศหันมาให้ความสนใจมาลงทุนโดยตรงในประเทศนั้นมากยิ่งขึ้น

ในทัศนะของคณิน การที่องค์กรธุรกิจจะตัดสินใจลงทุนทางตรงต่างประเทศหรือไม่และตัดสินใจลงทุน ณ แหล่งใด ย่อมขึ้นอยู่กับความได้เปรียบทั้ง 3 ประการที่ได้อธิบายข้างต้น ยิ่งองค์กรธุรกิจมีความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่างมากเท่าใดก็ยิ่งเป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้องค์กรธุรกิจนั้นใช้ความได้เปรียบให้เป็นประโยชน์ด้วยตนเองมากขึ้น และถ้าการผลิตในต่างประเทศมีผลทำให้เกิดการประหยัดทางด้านการผลิตและตลาดมากยิ่งขึ้นแล้วองค์กรธุรกิจก็จะตัดสินใจลงทุนทางตรงต่างประเทศ ดังนั้น ความโน้มเอียงในการผลิตระหว่างประเทศของประเทศใดก็ตามจึงขึ้นอยู่กับขนาดของความได้เปรียบที่องค์กรธุรกิจเป็นเจ้าของ ความได้เปรียบที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ด้วยตนเอง และความเหมาะสมของแหล่งที่ตั้งโรงงาน แต่ถ้าองค์กรธุรกิจมีความได้เปรียบเพียงประการใดประการหนึ่ง หรือสองประการเท่านั้น องค์กรธุรกิจ

ก็จะเลือกทางเลือกอื่นในการสนองหรือการให้บริการแก่ตลาด เช่น ด้วยการผลิตในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ การให้สิทธิหรือขายสิทธิบัตร เป็นต้น

ตารางที่ 2 เงื่อนไขของทางเลือกต่าง ๆ ของบริษัทข้ามชาติ

กิจกรรมของบริษัทข้ามชาติ	ความได้เปรียบที่เกิดจาก		
	การเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษ	การทำให้เป็นภายใน	ทำเลที่ตั้งในต่างประเทศ
การให้เข้าซื้อหรือขายสิทธิบัตร	มี	ไม่มี	ไม่มี
การส่งออก	มี	มี	ไม่มี
การลงทุนทางตรงในต่างประเทศ	มี	มี	มี

ที่มา: รัตนา สายคณิต และ พุทธกาล รัชช (2549)

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ถ้าองค์กรธุรกิจใดมีความได้เปรียบเหนือกิจการอื่นเนื่องจากเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่างเท่านั้น เช่น มีเทคโนโลยีในการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูง ตราเครื่องหมายการค้าของกิจการเป็นที่รู้จักกันทั่วไป เป็นต้น โดยไม่มีความได้เปรียบประการอื่น ๆ แล้ว องค์กรธุรกิจก็มักจะตัดสินใจเลือกการให้บริการแก่ตลาดโดยการทำสัญญาให้สิทธิหรือขายสิทธิบัตรต่าง ๆ แต่ถ้าองค์กรธุรกิจมีความได้เปรียบเนื่องจากการเป็นเจ้าของทรัพย์สินและมีความสามารถทำให้เป็นประโยชน์ด้วยตนเองแล้ว องค์กรธุรกิจก็จะตัดสินใจเลือกทำการผลิตภายในประเทศเพื่อขายภายนอกประเทศด้วย ส่วนองค์กรธุรกิจใดที่มีความได้เปรียบทั้ง 3 ประการคือ ความได้เปรียบอันเกิดจากการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่าง ทั้งสามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ด้วยตนเองและแหล่งที่ตั้งโรงงานเหมาะสมด้วยแล้ว องค์กรธุรกิจนั้นก็มักจะเลือกลงทุนทางตรงต่างประเทศ

ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศของดินนิง มีข้อดีในแง่ที่สามารถอธิบายเงื่อนไขหรือความได้เปรียบต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนทำการผลิตในต่างประเทศขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ และสามารถใช้อธิบายการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศได้ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนโดยตรงในด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนสินค้านำเข้า ด้านการค้า ด้านการกระจายสินค้า และด้านการบริการอื่น ๆ เช่น การธนาคารและการประกันภัย

นอกจากนี้ ดันนิงยังอธิบายว่า การลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ โดยประเทศต่าง ๆ จะเริ่มจากการมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจต่ำ การลงทุนในประเทศมีน้อย อาจจะเป็นเพราะว่าแรงงานไม่มีคุณภาพ การสาธารณสุขไม่ดี ต่อมาเมื่อภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น มีการปรับปรุงทางด้านสาธารณสุข โภชนาการ การศึกษาเพิ่มขึ้น ตลาดภายในประเทศมีการขยายตัวมากขึ้น หน่วยการผลิตต่าง ๆ มีการแข่งขันมากขึ้น ผลตอบแทนต่อหน่วยของการลงทุนภายในประเทศลดลง จึงมีการออกไปลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น ด้วยเหตุผลเพื่อหาแหล่งที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำ เพื่อหลีกเลี่ยงกำแพงภาษีเพื่อรักษาตลาด หรือเพื่อรักษาระดับกำไรของตนไว้ เป็นต้น ดังนั้น ประเทศที่มีระดับการพัฒนาสูงกว่าย่อมจะออกไปลงทุนในต่างประเทศก่อนประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ต่ำกว่า

3. ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

จากการศึกษาของดันนิง พบว่าปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อลงทุนในประเทศผู้รับทุนสามารถจำแนกได้ 3 ประเภท ดังนี้ (ดันนิง, 2003)

3.1 ด้านนโยบายการส่งเสริมการลงทุนสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ ได้แก่

3.1.1 ความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศผู้รับทุน

3.1.2 กฎหมายเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ

3.1.3 กฎระเบียบในการอนุญาตการลงทุนจากต่างประเทศ

3.1.4 ข้อตกลงระหว่างประเทศในเรื่องการลงทุนจากต่างประเทศ

3.1.5 นโยบายด้านการค้าระหว่างประเทศ และการศุลกากร

3.1.6 นโยบายด้านภาษี

3.2 ด้านเศรษฐศาสตร์ ซึ่งจำแนกปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์ได้ 4 ปัจจัย ได้แก่

3.2.1 ปัจจัยทางด้านขนาดตลาด (Market-Seeking) ซึ่งเป็นปัจจัยที่แสดงถึงโครงสร้างขนาดของตลาด และอำนาจซื้อในประเทศนั้น ๆ สิ่ง que แสดงให้เห็นถึงขนาดของตลาดและอำนาจซื้อ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์ในประเทศ จำนวนประชากร และรายได้ประชาชาติ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

ประเทศที่นักลงทุนจากต่างประเทศให้ความสนใจเข้ามาลงทุน คือ ประเทศที่ประชากรมีอำนาจซื้อ และมีความต้องการซื้อสินค้านั้น ๆ เป็นจำนวนมาก กล่าวคือ ถ้าขนาดของตลาดมีขนาดใหญ่ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอุปสงค์และอำนาจซื้อของประเทศนั้น ๆ แสดงถึงโอกาสในการจำหน่ายและการทำกำไรของนักลงทุนจากต่างประเทศ

3.2.2 ปัจจัยทางด้านทรัพยากร (Resource-Seeking) ประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์มักจะดึงดูดเหล่านักลงทุนจากต่างชาติให้เข้าไปลงทุนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านั้น เช่น แร่ธาตุ น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ ประเทศผู้เป็นเจ้าของทรัพยากรที่ไม่มีความรู้หรือแหล่งเงินทุนที่เพียงพอในการใช้ประโยชน์ได้เองก็จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติเข้ามาดำเนินการในรูปของการลงทุนโดยตรง หรือประเทศที่มีแรงงานอุดมสมบูรณ์และราคาถูกก็จะเป็นสาเหตุหนึ่ง que ชักนำให้เกิดการลงทุนทำให้เกิดการผลิตในประเทศนั้น โดยเฉพาะในสินค้าที่ใช้แรงงานเข้มข้น ปัจจัยทางด้านทรัพยากร ได้แก่ ราคาของที่ดินและสิ่งก่อสร้าง อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ อัตราดอกเบี้ย ราคาค่าเช่า ซึ่งสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงต้นทุนในการผลิต

3.2.3 ปัจจัยทางด้านความมีประสิทธิภาพ (Efficiency-Seeking) การตัดสินใจลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของธุรกิจต่าง ๆ จะพิจารณาจากความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ อัตราการว่างงาน รายได้ประชาชาติ คุณภาพแรงงาน ระดับการเปิดประเทศ และอื่น ๆ รวมทั้งความมีประสิทธิภาพของอัตราแลกเปลี่ยนที่เหมาะสม ทั้งนี้ เพราะความไม่มีประสิทธิภาพของอัตราแลกเปลี่ยนอาจส่งผลทำให้ธุรกิจประสบกับการขาดทุน หรือได้กำไรน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้ หรืออาจทำให้มูลค่าของทรัพย์สินที่ลงทุนมีมูลค่าลดลงด้วย

3.2.4 ปัจจัยทางด้านสินทรัพย์ (Asset-Seeking) ได้แก่ เทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การวิจัยและพัฒนา คุณภาพสิ่งแวดล้อม คุณภาพทางการศึกษา เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ

3.3 การรองรับและการสนับสนุนทางธุรกิจ ได้แก่

3.3.1 ผลตอบแทนจากการลงทุน

3.3.2 คุณภาพชีวิตของประชากร

3.3.3 ระบบการธนาคาร และระบบการชำระเงิน

3.3.4 การคุ้มครองลิขสิทธิ์สินค้า

จากการศึกษาของคันทิง (2003) พบว่า ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อลงทุนในประเทศผู้รับทุน สามารถจำแนกได้ 3 ปัจจัย ดังนี้ ด้านนโยบายการส่งเสริมการลงทุนสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านการรองรับและการสนับสนุนทางธุรกิจ

ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยในครั้งนี้ จะทำการศึกษาจากปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศตามแนวคิดของคันทิง (2003) ซึ่งจะทำให้การศึกษาเฉพาะปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์เท่านั้น เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สามารถประเมินค่าได้ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านขนาดตลาด (Market-Seeking) ปัจจัยทางด้านทรัพยากร (Resource-Seeking) ปัจจัยทางด้านความมีประสิทธิภาพ (Efficiency-Seeking) และปัจจัยทางด้านสินทรัพย์ (Asset-Seeking)

วิธีการศึกษา

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) เป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 – ปี พ.ศ. 2552 รวม 23 ปี ข้อมูลประกอบด้วย

1.1 เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) โดยใช้ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งอยู่ในรูปราคาที่แท้จริง ณ ปี พ.ศ. 2531 (หน่วย : ล้านบาท) (วิธีคำนวณภาคผนวก ค)

1.2 สัดส่วนการบริโภคของเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) เป็นตัวแทนในการศึกษาปัจจัยด้านขนาดของตลาด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงขนาดของตลาดภายในประเทศที่แท้จริง โดยใช้ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในรูปราคาที่แท้จริง ณ ปี พ.ศ. 2531

1.3 อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพ ฯ และปริมณฑล (WAGE) เป็นตัวแทนในการศึกษาปัจจัยด้านทรัพยากร โดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงแรงงาน (หน่วย : บาท)

1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (SFX) เป็นตัวแทนในการศึกษาปัจจัยด้านความมีประสิทธิภาพ โดยคำนวณจากอัตราแลกเปลี่ยน (บาท : ดอลลาร์สหรัฐ) เนื่องจากเป็นสกุลเงินหลักที่สำคัญของโลก และใช้ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย (วิธีคำนวณจากภาคผนวก ก)

1.5 การสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้น (GOV) เป็นตัวแทนในการศึกษาปัจจัยด้านสินทรัพย์ในการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยใช้ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในรูปราคาที่แท้จริง ณ ปี พ.ศ. 2531 (หน่วย : ล้านบาท)

1.6 ระดับความน่าเชื่อถือ (RATING) โดยใช้ระดับความน่าเชื่อถือด้านเศรษฐกิจเป็นตัวแทนในการศึกษา (หน่วย : คะแนน) (วิธีคำนวณในภาคผนวก ก)

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย จากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อนำมาประกอบการศึกษาโครงสร้างและลักษณะโดยทั่วไปของการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย

2.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิติเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ แต่เนื่องจากข้อมูลที่นำมาใช้ในครั้งนี้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series) ซึ่งอาจจะมีแนวโน้มในตัวเอง หรือมีคุณสมบัติเป็น Non-Stationary อันจะส่งผลให้การวิเคราะห์เกิดปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง (Spurious Relationship)

ในเบื้องต้นจึงได้ทำการทดสอบข้อมูลในแต่ละตัวแปรว่ามีลักษณะ Stationary หรือไม่ โดยทำการทดสอบ Unit Root Test หรืออันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลด้วยวิธีการ Augmented Dickey Fuller (ADF) Test (รายละเอียดในภาคผนวก ก) โดยหากตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะ Non-Stationary ในลำดับต่อไปจะทำการทดสอบ Cointegration หรือความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เพื่อยืนยันถึงการเคลื่อนไหวที่สอดคล้องกันในระยะยาวของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้วิธีการของ Johansen and Juselius (1990) (รายละเอียดในภาคผนวก ค)

3. แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

จากแนวคิดและทฤษฎีการผสมผสานหรือทฤษฎีสังเคราะห์ของดันนิง (Dunnint's Eclectic Theory) สามารถสรุปได้ว่า การตัดสินใจลงทุนในต่างประเทศเกิดจากความได้เปรียบ ซึ่งความได้เปรียบดังกล่าวนี้จะต้องสามารถชดเชยกับความเสียเปรียบที่นักลงทุนต่างชาติได้รับจากการลงทุนในต่างประเทศ ได้แก่ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางประการ (Ownership Specific Advantage) ความได้เปรียบที่เกิดจากสิ่งจูงใจภายในองค์กรเอง (Internalization Incentive Advantage) และความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง (Location Specific Advantage)

จากการศึกษาของดันนิง (2003) พบว่า ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อลงทุนในประเทศผู้รับทุน สามารถจำแนกได้ 3 ปัจจัย ดังนี้ ด้านนโยบายการส่งเสริมการลงทุนสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านการรองรับและการสนับสนุนทางธุรกิจ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้กำหนดจากการศึกษาของดันนิง (2003) ในปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศในปัจจัยด้านเศรษฐศาสตร์ของประเทศผู้รับทุน ซึ่งแบ่งได้ 4 ปัจจัย ดังนี้

3.1 ปัจจัยทางด้านขนาดตลาด (Market-Seeking) เป็นปัจจัยที่แสดงให้เห็นถึงขนาดของตลาดและอำนาจซื้อ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยทางด้านขนาดตลาด คือ ผลรวมของการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG)

3.2 ปัจจัยทางด้านทรัพยากร (Resource-Seeking) เป็นปัจจัยที่แสดงให้เห็นถึงต้นทุนด้านการลงทุนในประเทศผู้รับทุน ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยทางด้านทรัพยากร คือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล (WAGE)

3.3 ปัจจัยทางด้านความมีประสิทธิภาพ (Efficiency-Seeking) เป็นปัจจัยที่แสดงถึงความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจของประเทศผู้รับทุน ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยด้านความมีประสิทธิภาพ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (SFX)

3.4 ปัจจัยทางด้านสินทรัพย์ (Asset-Seeking) เป็นปัจจัยที่แสดงถึงการรองรับและสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ในการศึกษาปัจจัยด้านสินทรัพย์ครั้งนี้ ใช้ตัวแปรการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้นต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GOV) เป็นตัวแทนในการศึกษาการใช้จ่ายในการพัฒนาประเทศของรัฐบาล

นอกจากนี้ได้เพิ่มตัวแปรนอกเหนือจากปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์ คือ ตัวแปรความน่าเชื่อถือ (RATING) โดยใช้ตัวแปรความน่าเชื่อถือด้านเศรษฐกิจเป็นตัวแทนในการศึกษา ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศผู้รับทุน ถ้าเศรษฐกิจมีเสถียรภาพส่งผลให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น (ภาคผนวก ก)

4. แบบจำลองเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย

$$FDI = f(CIG, WAGE, SFX, GOV, RATING)$$

ซึ่งกำหนดให้

FDI = เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (หน่วย : ล้านบาท)

CIG = ขนาดของตลาด (โดยใช้สัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนและการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ)

WAGE = อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล (หน่วย : บาท)

SFX	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
GOV	=	การสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้น (หน่วย : ล้านบาท)
RATING	=	ระดับความน่าเชื่อถือ (หน่วย : คะแนน)

5. สมมติฐานในการศึกษา

สมมติฐานที่ 1 ขนาดของตลาดภายในประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

$$\partial \text{FDI} / \partial \text{CIG} > 0$$

กล่าวคือ การลงทุนโดยนักลงทุนต่างประเทศ มักจะคำนึงถึงขนาดตลาด (Market Size) ของประเทศที่จะไปลงทุน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ใช้สัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงขนาดตลาดที่แท้จริง ถ้าสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) สูงแสดงให้เห็นถึงตลาดภายในประเทศมีขนาดใหญ่ เป็นแหล่งผลิตที่มีประสิทธิภาพ และแสดงให้เห็นถึงอำนาจซื้อ ดังนั้น ถ้าสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สูงจะส่งผลต่อการเพิ่มการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

สมมติฐานที่ 2 อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑลมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

$$\partial \text{FDI} / \partial \text{WAGE} < 0$$

กล่าวคือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑลเป็นส่วนประกอบหนึ่งในต้นทุนการผลิต ดังนั้นประเทศที่มีอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำจะดึงดูดให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น

สมมติฐานที่ 3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

$$\partial \text{FDI} / \partial \text{SFX} < 0$$

กล่าวคือ เมื่อส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอัตราแลกเปลี่ยนไม่มีเสถียรภาพส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศลดลง

สมมติฐานที่ 4 การสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

$$\partial \text{FDI} / \partial \text{GOV} > 0$$

กล่าวคือ ตัวแปรการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้นเป็นตัวแทนในการศึกษาการใช้จ่ายในการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อรัฐบาลมีการใช้จ่ายมากแสดงถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อรองรับการลงทุน ซึ่งส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 5 ระดับความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

$$\partial \text{FDI} / \partial \text{RATING} > 0$$

กล่าวคือ จากการให้คะแนนระดับความน่าเชื่อถือด้านเศรษฐกิจของ The PRS Group (จากภาคผนวก ค) นั้น ถ้าระดับคะแนนสูงแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมีระดับความน่าเชื่อถือสูง ดังนั้น ถ้าค่าระดับความน่าเชื่อถือที่คำนวณได้มีคะแนนสูง แสดงให้เห็นว่าประเทศมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

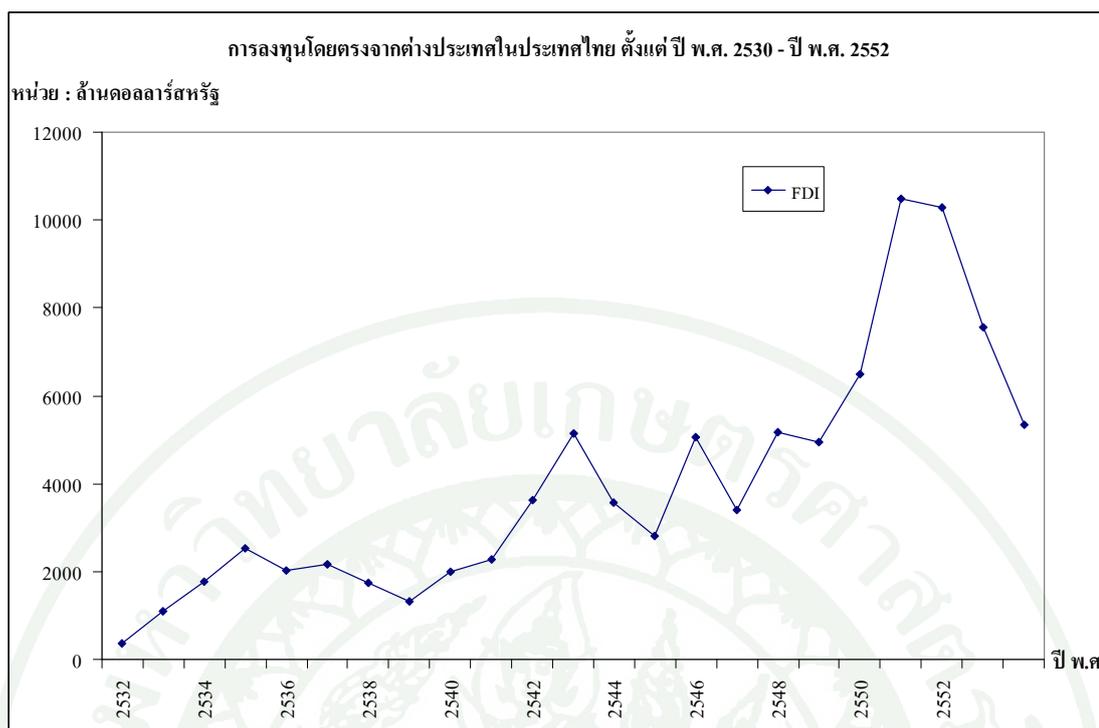
บทที่ 3

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย

การศึกษาในบทนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา โดยศึกษาลักษณะโครงสร้างโดยทั่วไปของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศของประเทศไทย นโยบายและมาตรการการส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย

โครงสร้างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย

จากภาพที่ 3 แสดงให้เห็นได้ว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530–ปี พ.ศ. 2541 ซึ่งในปี พ.ศ. 2541 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีมูลค่าสูงที่สุด เนื่องจากประเทศไทยมีการใช้นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่วิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2540 นักลงทุนจากต่างประเทศไม่สามารถย้ายฐานการลงทุนได้ทันทั่วทั้งและวิกฤตทางการเงินเกิดขึ้นเป็นวงกว้างในทวีปเอเชีย ทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีปริมาณมากในปี พ.ศ. 2541 ในปี พ.ศ. 2542–ปี พ.ศ. 2543 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงมากเนื่องจากสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นในเสถียรภาพทางเศรษฐกิจส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงต่อมาในปี พ.ศ. 2544–ปี พ.ศ. 2550 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีปริมาณเพิ่มขึ้นและในปี พ.ศ. 2551 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลง เนื่องจากการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนของประเทศต่าง ๆ และเกิดจากปัญหาเสถียรภาพทางการเมือง (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552)

ภาพที่ 3 ภาวะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530–ปี พ.ศ. 2552
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2552)

1. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเภทธุรกิจ

จากตารางที่ 3 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530–ปี พ.ศ. 2552 จำแนกตามประเภทธุรกิจ พบว่า สัดส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจสถาบันการเงิน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจการค้า และธุรกิจการลงทุนและบริษัทโฮลดิ้ง มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ

จากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530–ปี พ.ศ. 2552 พบว่า สัดส่วนการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะ มีสัดส่วนการลงทุนมากที่สุดตามลำดับ

ตารางที่ 3 เงินลงทุนโดยตรงต่างประเทศสุทธิจำแนกตามประเภทธุรกิจ

(หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ประเภทธุรกิจ	2530	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541
- อุตสาหกรรม	185.55	639.17	851.53	1,216.73	939.54	369.95	451.96	513.00	567.10	708.84	1,817.82	2,206.35
อาหารและน้ำตาล	17.05	42.08	76.38	63.05	60.84	50.91	38.50	43.45	39.07	45.14	225.92	73.38
สิ่งทอ	38.85	43.93	26.79	69.69	45.03	57.90	-8.97	34.61	37.80	49.27	40.56	123.96
โลหะและอโลหะ	14.41	83.58	107.64	113.23	86.89	67.20	95.32	45.10	92.45	112.63	215.88	341.65
เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า	44.33	249.70	344.80	419.05	353.89	233.89	141.86	59.72	233.52	240.80	601.67	264.31
เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	6.24	24.93	42.96	97.06	90.54	42.88	61.87	11.94	144.47	108.61	396.28	661.17
เคมีภัณฑ์	33.92	41.98	109.73	169.46	151.71	64.40	201.84	33.53	93.70	182.98	164.21	226.00
ผลิตภัณฑ์น้ำมัน	-0.60	30.60	-45.92	118.82	-14.56	-271.23	191.41	31.12	-161.27	-250.16	9.95	328.66
อุปกรณ์ก่อสร้าง	0.24	1.03	3.32	0.48	5.77	14.83	4.36	5.15	25.13	3.46	-9.56	23.35
อื่น ๆ	31.07	121.29	185.79	165.85	159.41	109.15	-274.25	248.33	62.21	216.09	172.88	163.82
- สถาบันการเงิน	17.67	102.17	110.93	180.49	275.98	281.39	64.89	6.83	25.81	72.01	111.67	842.14
- การค้า	33.74	153.38	265.04	507.49	304.63	281.20	219.28	341.03	446.33	545.11	1,034.57	1,051.45
- การก่อสร้าง	52.63	72.77	152.79	129.57	130.26	574.82	152.32	69.76	36.39	70.42	164.17	191.69
- เหมืองแร่และขุดหิน	7.52	18.68	22.39	44.68	81.66	123.62	125.52	52.17	56.96	19.33	19.95	21.71
- เกษตร	11.15	12.46	23.50	29.99	23.61	-5.83	13.04	-6.26	9.32	2.02	0.84	0.49
- บริการ	29.20	43.83	62.03	80.55	65.24	85.12	18.52	55.91	87.80	124.93	292.26	276.16
- การลงทุนและบริษัทโฮลดิ้ง	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	7.82	-16.00	146.10	-78.41	-21.34	26.02	363.77
- อสังหาริมทรัพย์	16.50	56.10	276.68	330.62	143.03	384.04	695.36	472.49	853.22	752.78	112.44	27.71
- อื่น ๆ	0.00	7.38	15.07	21.82	68.99	48.83	7.07	-326.07	-0.07	-3.52	47.00	160.70

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาทสหรัฐ)

ประเภทธุรกิจ	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552
- อุตสาหกรรม	1,268.63	1,810.66	2,960.26	1,844.53	2,408.58	3,785.98	3,429.86	4,068.87	3,718.30	4,616.13	3,749.18
อาหารและน้ำตาล	94.01	93.00	155.06	21.28	265.14	337.32	-24.76	118.13	133.02	254.78	256.48
สิ่งทอ	20.81	-3.47	105.56	43.29	64.46	37.95	77.87	-7.88	38.39	103.89	99.48
โลหะและอโลหะ	262.40	-83.66	378.35	259.82	255.75	480.07	221.43	354.65	497.00	547.21	415.68
เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า	424.99	507.23	981.29	214.93	327.44	797.01	908.29	1,080.91	386.05	1,374.11	1,159.74
เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	392.84	655.48	578.81	644.45	653.10	1,280.34	1,369.98	1,402.81	1,248.81	1,407.78	1,447.60
เคมีภัณฑ์	7.48	393.38	167.77	334.09	295.90	387.34	472.39	173.95	-139.49	376.28	117.74
ผลิตภัณฑ์น้ำมัน	8.57	29.30	179.93	-50.16	95.25	22.49	-72.60	332.18	395.42	-422.16	-423.09
อุปกรณ์ก่อสร้าง	37.87	57.82	0.18	31.37	-7.89	45.05	21.66	7.85	31.47	2.96	7.63
อื่น ๆ	19.62	161.58	413.27	345.42	459.39	398.36	445.58	606.25	1,097.60	971.25	667.87
- สถาบันการเงิน	247.13	132.97	-186.17	67.34	-24.52	221.65	1,550.89	2,490.21	1,819.27	996.20	40.42
- การค้า	1,042.29	67.79	1,069.13	682.21	817.88	182.91	295.19	787.97	611.30	831.23	236.05
- การก่อสร้าง	-151.77	-1.70	4.53	19.32	42.98	70.67	29.89	-86.00	35.37	28.49	57.01
- เหมืองแร่และข่อยหิน	-41.82	-274.74	759.32	146.61	270.62	192.29	-110.99	206.05	839.74	-387.93	-143.96
- เกษตร	1.90	0.70	-4.22	3.20	28.22	5.72	12.60	-1.94	3.17	15.54	6.52
- บริการ	485.02	448.28	155.90	740.64	362.23	303.27	330.94	711.19	1,126.92	863.00	89.18

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาทสหรัฐ)

ประเภทธุรกิจ	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552
- การลงทุนและบริษัท โฮลดิ้ง	570.80	99.12	-33.69	-655.97	374.70	-236.66	173.64	2,133.33	321.81	-853.93	40.24
- อสังหาริมทรัพย์	148.53	69.11	70.88	67.58	126.40	-343.96	43.34	262.64	1,207.54	1,254.17	753.02
- อื่น ๆ	-9.04	461.05	252.04	495.50	757.88	774.10	747.77	-92.60	589.20	237.78	499.58

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2552)

2. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเทศ

จากตารางที่ 4 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530–ปี พ.ศ. 2552 จำแนกตามประเทศ พบว่า การลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น กลุ่มอาเซียน กลุ่มสหภาพยุโรป และประเทศสหรัฐอเมริกา มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ

จากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530–ปี พ.ศ. 2552 พบว่า ประเทศสิงคโปร์ ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศมาเลเซีย มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ

จากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530–ปี พ.ศ. 2552 พบว่า ประเทศเยอรมนี สหราชอาณาจักร และประเทศเบลเยียม มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ

ตารางที่ 4 ตารางเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิจำแนกตามประเทศ

(หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ประเทศ	2530	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541
ญี่ปุ่น	128.09	577.54	730.89	1096.01	615.15	344.05	305.67	123.39	556.46	523.49	1348.02	1484.69
สหรัฐอเมริกา	70.94	125.88	203.22	241.47	233.24	466.65	286.02	155.87	259.95	429.45	780.73	1283.31
สหภาพยุโรป	38.52	90.76	159.14	173.5	166.41	288.65	243.54	121.62	180.05	168.18	359.60	911.23
อาเซียน	21.50	65.63	108.82	263.78	265.25	301.35	60.75	197.78	164.75	312.91	296.46	574.91
บรูไน	0.07	0.02	0.03	0.02	0.04	0.42	0.22	0.03	0.03	0.07	0.00	0.02
อินโดนีเซีย	0.08	0.92	0.34	2.55	3.42	7.47	6.96	7.71	11.88	9.85	7.11	2.71
มาเลเซีย	-0.34	1.86	2.15	17.95	0.73	4.56	-8.00	2.24	11.39	21.00	12.04	17.15
ฟิลิปปินส์	0.01	0.15	-0.05	0.24	0.00	5.27	-0.11	1.51	0.58	2.07	7.69	7.78
สิงคโปร์	21.09	62.29	104.88	242.82	260.29	283.01	61.10	184.48	136.37	275.32	270.68	541.97
ฮ่องกง	31.26	110.62	222.63	276.53	457.47	582.38	193.63	318.78	279.08	215.07	442.43	393.91
ไต้หวัน	26.80	123.96	197.04	280.94	108.52	88.03	48.89	82.60	96.59	137.95	133.77	106.25
เกาหลีใต้	0.86	12.03	9.89	19.12	11.65	10.38	14.57	12.85	12.37	24.82	29.92	72.72
จีน	2.46	7.61	5.39	4.02	1.54	-4.4	6.88	-1.20	1.86	3.91	-7.83	5.01
แคนาดา	0.44	2.37	6.55	3.78	5.99	3.54	5.97	4.53	-2.35	1.1	0.75	3.15
ออสเตรเลีย	1.00	1.64	4.40	4.69	71.85	7.13	8.46	10.77	25.17	34.11	119.33	34.58
สวีเดน	30.66	22.04	47.77	28.92	48.16	30.74	10.85	26.77	15.93	51.98	120.48	73.22
อื่น ๆ	1.40	-34.14	84.19	149.19	47.75	32.46	546.71	271.19	413.99	367.58	3.10	199.14

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ประเทศ	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552
ญี่ปุ่น	488.35	869.86	1955.12	1892.41	2297.67	2749.93	2926.51	2576.42	3154.84	2002.90	2713.61
สหรัฐอเมริกา	641.22	617.57	395.01	182.34	336.23	540.42	750.48	165.78	623.92	-214.50	-339.37
สหภาพยุโรป	1368.42	510.29	281.84	-215.13	609.62	700.80	334.95	960.11	1692.59	267.40	987.00
อาเซียน	572.04	389.03	1710.68	1408.29	1060.44	688.68	1101.32	4626.50	2489.39	221.37	669.43
บรูไน	0.00	0.00	0.00	0.10	0.07	2.09	4.71	2.20	-3.83	2.31	-10.85
อินโดนีเซีย	1.19	4.26	2.81	7.43	6.72	5.87	1.06	-6.35	6.18	0.23	-5.03
มาเลเซีย	27.06	21.33	10.66	-32.55	41.24	147.31	38.36	321.82	23.99	51.36	83.60
ฟิลิปปินส์	3.21	0.50	2.88	-0.41	5.43	182.96	-5.54	-0.46	7.09	12.33	17.67
สิงคโปร์	583.10	355.68	1693.59	1428.95	1000.38	345.12	1068.74	4279.94	2447.66	210.29	575.71
ฮ่องกง	233.65	331.31	150.58	86.25	613.08	141.40	7.16	-77.84	360.99	924.78	126.91
ไต้หวัน	121.49	158.96	156.83	103.70	75.25	124.2	29.24	-94.55	52.83	-15.01	46.10
เกาหลีใต้	5.46	-3.69	50.64	93.22	23.83	93.53	29.51	79.48	73.89	82.09	105.27
จีน	-2.14	7.23	-2.50	20.90	23.83	-3.82	11.55	49.87	74.00	6.05	21.71
แคนาดา	2.97	9.45	5.90	15.04	21.17	28.53	-11.22	7.06	25.76	26.55	13.70
ออสเตรเลีย	12.94	26.6	0.56	-0.42	32.47	99.85	-1.09	11.18	70.05	82.90	67.22
สวีเดน	60.37	32.16	55.34	48.07	124.12	167.30	99.81	153.90	172.97	442.02	74.87
อื่น ๆ	56.93	-135.55	287.94	-223.71	5-52.75	-374.87	1224.89	2021.78	1481.37	3716.12	8.38

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศของประเทศไทย

ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2553) ได้แก่

1. ประชัญเอเซีย

ประเทศไทยได้เปรียบด้านยุทธศาสตร์ที่ตั้งซึ่งเปรียบเป็นประจัญเอเซียกลางเอเซีย - ศูนย์กลางตลาดทางเศรษฐกิจที่มีอัตราการเติบโตสูงที่สุดในปัจจุบัน นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นเส้นทางการค้าขายที่สะดวกกับจีน อินเดีย และประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเอเซีย) และเส้นทางเปิดกว้างสู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ซึ่งเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพทางธุรกิจสูง

2. ศูนย์กลางของอาเอเซีย

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกก่อตั้งอาเอเซีย และมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งและพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเอเซีย (AFTA)

AFTA มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 สำหรับสมาชิกดั้งเดิมของอาเอเซีย 6 ประเทศ (อาเอเซีย-6) ได้แก่ ประเทศไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน ส่งผลให้อาณาเขตระหว่างกันลดเหลือร้อยละศูนย์ ขณะที่ประเทศสมาชิกใหม่อาเอเซีย หรือกลุ่ม CLMV (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม) จะเริ่มมีผลบังคับใช้ในปี 2558

ประเทศไทยมีความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิดกับประเทศสมาชิกอาเอเซียอื่นๆ และสินค้าและบริการของไทยได้เข้าสู่ตลาดอาเอเซียทั้ง 10 ประเทศ นอกจากนี้ อาเอเซียยังเป็นที่อาศัยของประชากรมากกว่า 500 ล้านคน ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมากกว่า 1.5 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ และมูลค่าการค้ารวมมากกว่า 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐต่อปี

3. ความมั่นคงทางสังคมและการเมือง

ประเทศไทยเป็นเมืองพุทธที่เป็นมิตรและต้อนรับชาวต่างชาติ มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ประชาชนให้ความเคารพสถาบันพระมหากษัตริย์

อย่างสูง และมีความเลื่อมใสศรัทธาในพุทธศาสนา ทั้งนี้ แม้ว่าประชากรส่วนใหญ่ของประเทศจะนับถือศาสนาพุทธ แต่ประเทศไทยเปิดกว้างยอมรับทุกศาสนา โดยพระมหากษัตริย์ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก

4. เศรษฐกิจที่มีความเจริญเติบโต

ในทางเศรษฐกิจ ประเทศไทยมีประชากร 63.53 ล้านคน มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง การส่งออกที่แข็งแกร่ง และตลาดผู้บริโภคภายในประเทศที่ตื่นตัว นอกจากนี้ ทรัพยากรธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ประกอบกับแรงงานที่มีฝีมือและมีประสิทธิภาพยังช่วยดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ เสริมสร้างความมั่งคั่งให้ธุรกิจ และพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

5. โครงสร้างพื้นฐานที่เพียบพร้อม

ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่งที่ทันสมัย การคมนาคมและโครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวหน้าเพื่อสร้างบรรยากาศในการดำเนินธุรกิจและการดำรงชีวิตที่ดีที่สุด มีนิคมอุตสาหกรรมชั้นนำของโลกที่นำเสนอสิ่งอำนวยความสะดวกอันทันสมัยและบริการสนับสนุนที่ตอบสนองความต้องการของทั้งบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ และบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม

6. นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ

นโยบายการลงทุนของประเทศไทยมีความชัดเจนโดยมุ่งเน้นการเปิดเสรีและส่งเสริมการค้าเสรี รัฐบาลส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรมอย่างจริงจัง ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับจากผลการสำรวจนานาชาติให้เป็นแหล่งรองรับการลงทุนที่น่าดึงดูดที่สุดแห่งหนึ่งอย่างต่อเนื่อง รายงานธนาคารโลกว่าด้วยความสะดวกในการประกอบธุรกิจประจำปี 2553 ได้จัดให้ไทยเป็นประเทศที่มีความสะดวกในการดำเนินธุรกิจมากเป็นอันดับที่ 12 ของโลก

7. การสนับสนุนและสิทธิประโยชน์ภาครัฐ

หน่วยงานรัฐบาลหลายหน่วยงานให้การสนับสนุนนักลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้า และบริการสนับสนุนแก่กิจการลงทุนหลากหลายประเภท

อุตสาหกรรมการผลิต บริษัทสามารถขอรับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้โดยไม่กำหนดสัดส่วนผู้ถือหุ้น เงื่อนไขการใช้เงินในประเทศ หรือ เงื่อนไขส่งออก เนื่องจากประเทศไทยปฏิบัติตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนยังเป็นผู้ประสานงานหลักของศูนย์บริการวีซ่า และใบอนุญาตทำงานซึ่งอำนวยความสะดวกให้พนักงานชาวต่างชาติของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้รับใบอนุญาตทำงานและวีซ่าระยะยาวอย่างรวดเร็วภายใน 3 ชั่วโมง หรือเร็วกว่านั้น นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ยังเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน หรือ OSOS ซึ่งได้เปิดให้บริการตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2552 เป็นต้นมา เพื่ออำนวยความสะดวกด้วยบริการแบบเบ็ดเสร็จและลดขั้นตอนด้านการลงทุน โดยการนำผู้แทนหน่วยงานภาครัฐกว่า 20 หน่วยงานมาให้บริการแก่นักลงทุน ณ สถานที่แห่งเดียว

นอกเหนือจากการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแล้ว หน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและหอการค้าประเทศต่างๆ ได้ให้การสนับสนุนที่เป็นประโยชน์และบริการต่างๆที่จำเป็นแก่นักลงทุนเช่นกัน

8. อุตสาหกรรมที่มีการพัฒนามายาวนาน และอุตสาหกรรมใหม่

ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจที่มั่นคงและอุตสาหกรรมสนับสนุนที่แข็งแกร่ง อุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยได้เจริญเติบโตและแตกแขนงออกไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในสาขาอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนามายาวนาน และอุตสาหกรรมใหม่ที่มีศักยภาพในการขยายตัวอย่างรวดเร็ว

รัฐบาลให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม 6 สาขาหลัก ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ได้แก่

- 1) เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร
- 2) พลังงานทดแทน
- 3) ยานยนต์
- 4) อิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 5) แฟชั่น
- 6) บริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงซึ่งรวมถึง อุตสาหกรรมบันเทิง บริการเพื่อสุขภาพ และการท่องเที่ยว

9. วัฒนธรรมที่เป็นมิตรและหลากหลาย

ประเทศไทยมีชื่อเสียงระดับโลกในเรื่องมารยาทในการต้อนรับ ยิ่งไปกว่านั้นความเป็นมิตรของคนไทย และความหลากหลายทางวัฒนธรรมทำให้นักลงทุนในประเทศไทยรู้สึกอุ่นใจและผ่อนคลาย

10. การศึกษาและบริการเพื่อสุขภาพ

มาตรฐานการศึกษาของไทยเป็นที่ยอมรับจากสถาบันระหว่างประเทศที่ดำเนินการสอบหลายแห่ง โรงเรียนและวิทยาลัยนานาชาติในประเทศไทยให้การศึกษาชั้นนำระดับโลก ขณะที่มหาวิทยาลัยก็มีความโดดเด่นไม่แพ้กัน

11. โครงสร้างพื้นฐาน

เป็นเวลานานกว่าสองทศวรรษแล้วที่รัฐบาลไทยตระหนักว่าทั้งนโยบายส่งเสริมการลงทุนเชิงรุกและโครงสร้างพื้นฐานที่เพียบพร้อมเป็นสิ่งจำเป็นในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

ด้วยเหตุนี้ ขณะที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้พัฒนานโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุน รัฐบาลได้ดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศอย่างต่อเนื่องทั้งในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่นๆ ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีความก้าวหน้าอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านโครงการขนส่ง

การสร้างถนนสายใหม่ และขยายถนนสายเดิมที่มีอยู่เพื่อรองรับจำนวนยานพาหนะ ช่วยให้การเดินทางไปที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกและบ้านพักชายทะเลในภาคใต้รวดเร็วขึ้นมาก การขนส่งมวลชนของกรุงเทพมหานครทั้งสองระบบช่วยให้ภาวะการจราจรดีขึ้น รถไฟฟ้าบีทีเอสอยู่ระหว่างการขยายสถานี ขณะที่รัฐบาลกำลังพิจารณาเพิ่มเส้นทางรถไฟใต้ดินโดยขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการประมูล นอกจากนี้ ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิซึ่งเปิดให้บริการเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2549 ยังคงได้รับการตอบรับที่ดีจากผู้โดยสาร และได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในสิบสนามบินที่ดีที่สุดในโลกในปี 2553

12. สนามบิน

ประเทศไทยพัฒนาเครือข่ายการขนส่งทางอากาศที่กว้างขวางประกอบด้วยสนามบินพาณิชย์ 28 แห่ง ซึ่งทำให้การเดินทางจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาคต่างๆ ในประเทศไทยใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ ซึ่งรองรับผู้โดยสารได้ 45 ล้านคนต่อปี และสินค้า 3 ล้านตัน และเที่ยวบิน 76 เที่ยวบินต่อชั่วโมง เป็นสนามบินหลักของไทย อาคารผู้โดยสารภายในประเทศหลังใหม่คาดว่าจะสร้างเสร็จภายในปี 2556 ซึ่งจะทำให้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิสามารถรองรับผู้โดยสารเพิ่มเป็น 65 ล้านคนต่อปี

ท่าอากาศยานดอนเมืองในกรุงเทพมหานครอาจเปิดให้บริการอีกครั้งสำหรับการเดินทางภายในประเทศโดยจะยังคงรักษามาตรฐานระดับนานาชาติเช่นเดิม ดอนเมืองสามารถรองรับเที่ยวบิน 60 เที่ยวบินต่อชั่วโมง ผู้โดยสาร 11.5 ล้านคนต่อปี และสินค้าในประเทศ 12,490 ตันต่อปี

ท่าอากาศยานภูเก็ตได้รับการอนุมัติงบประมาณ 5.8 พันล้านบาท (175 ล้านดอลลาร์) จากรัฐบาลเมื่อเดือนธันวาคม 2552 เพื่อปรับปรุงให้สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 12.5 ล้านคนภายในปี 2561 ต่อจากการก่อสร้างอาคารผู้โดยสารหลังที่สอง

ท่าอากาศยานเชียงใหม่ดำเนินการขยายมูลค่า 2 พันล้านบาทเสร็จสิ้นแล้ว ขณะนี้สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 8 ล้านคนต่อปี

ท่าอากาศยานนานาชาติแห่งอื่นๆ ได้แก่ หาดใหญ่ เชียงราย และเกาะสมุย

13. โครงข่ายถนน

ประเทศไทยเป็นมีชื่อเสียงเรื่องโครงข่ายการขนส่งทางถนนที่ครอบคลุมที่สุด คิดเป็นระยะทางกว่า 390,026 กิโลเมตร ในจำนวนนี้ 384,176 กิโลเมตร หรือร้อยละ 98.5 เป็นถนนคอนกรีตหรือถนนลาดยางมะตอย และมีโครงข่ายทางหลวงระยะทาง 51,776 กิโลเมตร ที่เชื่อมโยงภาคต่างๆของประเทศเข้าด้วยกัน

การลงนามความตกลงทางหลวงสายเอเชีย เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2547 ได้เชื่อมต่อการขนส่งและการค้าทางบกของไทยกับทั่วโลก โดยเชื่อมโยงกับประเทศในทวีปเอเชีย และยุโรป 32 ประเทศ การเชื่อมโยงระหว่างประเทศนี้จะมียุทธศาสตร์เพิ่มมากขึ้นเมื่อความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างไทยและจีน อาเซียน และอินเดีย มีผลบังคับใช้ ซึ่งจะช่วยผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าและการผลิตระหว่างประเทศที่สำคัญ

โครงข่ายถนนพื้นที่ลุ่มน้ำโขงประกอบด้วยแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก ซึ่งเชื่อมต่อประเทศพม่า ไทย ลาว และเวียดนาม แนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ ซึ่งเริ่มจากจินตองใต้ ผ่าน ประเทศลาว พม่าและไทย และแนวพื้นที่เศรษฐกิจชายฝั่งตอนใต้ ซึ่งเชื่อมต่อประเทศไทย กัมพูชา และเวียดนาม

14. ท่าเรือ

การขนส่งทางน้ำของประเทศไทยมีบทบาทในประวัติศาสตร์และอุตสาหกรรมของประเทศมาช้านาน ด้วยชายฝั่งยาว 3,219 กิโลเมตร และเส้นทางขนส่งทางน้ำในประเทศกว่า 4,000 กิโลเมตร ทำให้โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางน้ำและท่าเรือมีความสำคัญต่อการคมนาคมขนส่งและการค้าอย่างมาก

ประเทศไทยมีท่าเรือประเภทต่างๆ ซึ่งให้บริการเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ 122 ท่า รวมถึงท่าเรือน้ำลึกระหว่างประเทศ 8 ท่า

ท่าเรือเหล่านี้ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร แหลมฉะบั้งและมาบตาพุดในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก และสงขลา สตูล นราธิวาส ภูเก็ต และระนองในภาคใต้ โดยรวมสามารถรองรับสินค้าได้ 8.5 ล้านทีอียู ตัวเลขดังกล่าวคาดว่าจะเพิ่มเป็นสองเท่าเมื่อโครงการขยายท่าเรือเสร็จสมบูรณ์

ท่าเรือแหลมฉบังประกอบกำลังพัฒนาท่าบริการผู้สินค้า 6 ท่าโดยใช้อุปกรณ์ทันสมัยที่จะช่วยรองรับเรือสินค้ารุ่นใหม่ล่าสุดได้ บริการท่าเรือแหลมฉบังประกอบด้วยบริการขนถ่ายและกระจายสินค้า และด้วยความร่วมมือของการท่าเรือแห่งประเทศไทยและกรมศุลกากร สินค้านำเข้าและส่งออกสามารถผ่านพิธีการศุลกากรภายใน 1 วัน

15. Rail and Mass Transit Systems

ระบบขนส่งทางรถไฟของประเทศไทยซึ่งมีประวัติศาสตร์ยาวนานนับร้อยปี ครอบคลุมระยะทาง 4,044 กิโลเมตรใน 3 เส้นทางซึ่งมาตัดกันที่กรุงเทพมหานคร ระบบรถไฟให้บริการขนส่งในราคาข่อมเยาจากพรมแดนประเทศมาเลเซียไปจนถึงจังหวัดตอนเหนือสุดของประเทศ และกาญจนบุรีในภาคตะวันตก และเชื่อมต่อกับระบบขนส่งทางรถไฟของประเทศมาเลเซีย ทำให้สามารถเชื่อมต่อไปถึงประเทศสิงคโปร์ ขณะนี้เส้นทางรถไฟข้ามแม่น้ำโขงที่จังหวัดหนองคาย กำลังอยู่ระหว่างการก่อสร้าง

เพื่อบรรเทาภาวะการจราจรในกรุงเทพมหานคร รัฐบาลได้พัฒนาระบบขนส่งมวลชน 2 ระบบ ระยะทางรวม 42.9 กิโลเมตร ระบบแรกรู้จักกันในนามของรถไฟฟ้าบีทีเอส ซึ่งเป็นระบบรางลอยฟ้า 2 สายมีความยาวรวม 22.9 กิโลเมตร และสถานีบริการ 25 สถานี จากสถิติ ณ เดือนมิถุนายน 2552 รถไฟฟ้ารองรับผู้โดยสารวันละประมาณ 450,000 คนในช่วงวันทำงาน

เมื่อกลางปี 2547 รถไฟฟ้าใต้ดินเปิดให้บริการ 18 สถานี ระยะทางมากกว่า 20 กิโลเมตร ระบบนี้ซึ่งตัดผ่านเส้นทางรถไฟฟ้าบีทีเอสสามารถรองรับผู้โดยสารจำนวน 50,000 คนต่อชั่วโมงต่อเที่ยว

16. ระบบโทรคมนาคมขนส่ง

โครงสร้างระบบโทรคมนาคมขนส่งพื้นฐานที่หลากหลายมีอยู่ทั่วประเทศไทย รวมถึงโทรศัพท์พื้นฐาน ซึ่งสามารถโทรออกต่างประเทศโดยตรงได้ในอัตราไม่แพง และโทรศัพท์มือถือ นอกจากนี้ยังมีระบบอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อผ่านระบบเอดีเอสแอล ดาวเทียม และ สายโทรศัพท์พื้นฐาน ให้บริการด้วย

ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมีความรวดเร็วมากขึ้นขณะที่ค่าบริการลดลง ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวจะดำเนินต่อไป

17. โรงเรียนนานาชาติ

รัฐบาลตระหนักถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนนานาชาติ ทั้งเพื่อเปิดโอกาสให้บุตรหลานของนักลงทุนต่างชาติได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานระดับสากล และเพื่อให้นักเรียนไทยเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อชั้นอุดมศึกษาในต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงมีโรงเรียนนานาชาติที่ดำเนินการในระบบอเมริกัน อังกฤษ และญี่ปุ่น และนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเหล่านี้ได้รับการตอบรับให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงระดับโลก

18. ทรัพยากรบุคคล

18.1 ประเด็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการแรงงาน

โดยทั่วไปแล้วกฎหมายแรงงานไทยให้เสรีภาพในการบริหารจัดการแรงงาน รัฐบาลจะไม่ก้าวก้าวยนโยบายลดคนงานของบริษัทเมื่อเกิดความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และไม่มีกรห้ามการเลิกจ้างลูกจ้างที่มีอายุงานมาก่อน (First In , Last Out)

ในทางกลับกัน นายจ้างมีสิทธิย้ายลูกจ้างไปทำงานในสถานประกอบการแห่งใหม่ หากคำสั่งดังกล่าวไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสร้างความลำบากให้ลูกจ้าง หากลูกจ้างปฏิเสธ นายจ้างสามารถให้ลูกจ้างออกจากงานได้

18.2 ชั่วโมงทำงานและวันหยุดตามประเพณี

ชั่วโมงทำงานสูงสุดสำหรับงานที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง คือ 8 ชั่วโมงต่อวัน หรือ 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในลักษณะงานบางประเภทที่ระบุไว้ในกฎหมาย นายจ้างและลูกจ้างสามารถตกลงระยะเวลาในการทำงานได้ แต่ต้องไม่เกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การทำงานที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างจะต้องไม่เกิน 7 ชั่วโมงต่อวัน หรือ 42 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลูกจ้างมีสิทธิที่จะได้รับวันหยุดตามประเพณีไม่น้อยกว่า 13 วันต่อปี และมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีได้ไม่น้อยกว่า 6 วัน เมื่อทำงานต่อเนื่องครบ 1 ปี นอกจากนี้ ลูกจ้างมีสิทธิเลือกที่จะมาทำงานล่วงเวลาหรือในช่วงวันหยุด ลูกจ้างหญิงมีสิทธิลาคลอดได้ 90 วันรวมวันหยุด แต่นายจ้างจะจ่ายค่าจ้างในช่วงลาคลอดให้ไม่เกิน 45 วัน

ลูกจ้างทุกคนมีสิทธิพักผ่อนอย่างน้อย 1 ชั่วโมงต่อวันหลังจากทำงานติดต่อกัน 5 ชั่วโมง นายจ้างและลูกจ้างสามารถตกลงกำหนดระยะเวลาพักแต่ละครั้งให้สั้นกว่า 1 ชั่วโมง แต่เมื่อรวมกันแล้วจะต้องไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน นอกจากนี้ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำสัปดาห์อย่างน้อย 1 วันหลังจากทำงานต่อเนื่องกัน 6 วัน

สำหรับการทำงานที่เกินจำนวนชั่วโมงการทำงานสูงสุดที่กฎหมายหรือสัญญากำหนด (กรณีที่สัญญามีจำนวนชั่วโมงน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด) ลูกจ้างต้องได้รับค่าล่วงเวลาเป็นการตอบแทน ค่าล่วงเวลามีหลายอัตราเริ่มจาก 1 เท่าครึ่งถึง 3 เท่าของอัตราค่าจ้างรายชั่วโมงปกติสำหรับระยะเวลาที่ทำงานล่วงเวลา การทำงานล่วงเวลาจะต้องไม่เกิน 36 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

18.3 ลาป่วย

ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง หากลูกจ้างลาป่วยเป็นระยะเวลา 3 เดือน นายจ้างมีหน้าที่จ่ายค่าจ้างให้เพียง 1 เดือน

18.4 ค่าชดเชย

ลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันครบ 120 วันแต่ไม่ครบ 1 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชยการเลิกจ้างเท่ากับอัตราค่าจ้าง 30 วัน สำหรับลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันครบ 1 ปี แต่ไม่ครบ 3 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชยไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้าง 90 วัน ลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันครบ 3 ปีแต่ไม่ครบ 6 ปี จะได้รับค่าชดเชยในอัตราเงินเดือน 6 เดือน ลูกจ้างที่ทำงานนานกว่า 6 ปีถึง 10 ปีจะได้รับเงินชดเชยเท่ากับเงินเดือน 8 เดือน และลูกจ้างที่ทำงานมานานกว่า 10 ปี จะได้รับเงินชดเชยเท่ากับเงินเดือน 10 เดือน

18.5 การเลิกจ้าง

เงื่อนไขการของการเลิกจ้างระบุอย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน และ กฎที่ควบคุมการปฏิบัติและการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลจากการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนกฎหมายอย่างถูกต้อง หากในสัญญาการจ้างงานไม่ระบุระยะเวลา แต่ละฝ่ายสามารถบอกเลิกสัญญาโดยแจ้งให้คู่สัญญาทราบในช่วงระหว่างการจ่ายค่าจ้างหรือก่อนการจ่ายค่าจ้างโดยจะมีผลในช่วงการจ่ายค่าจ้างครั้งต่อไป

18.6 เงินทดแทน

พระราชบัญญัติเงินทดแทนกำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้างที่บาดเจ็บ เจ็บป่วย หรือ เสียชีวิตเนื่องจากการทำงานในอัตราที่กฎหมายกำหนด

18.7 ประกันสังคม

พระราชบัญญัติประกันสังคมกำหนดให้นายจ้างที่มีลูกจ้าง 10 คนขึ้นไป หักเงินค่าจ้างรายเดือนของลูกจ้างแต่ละรายนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม ขณะเดียวกันนายจ้างมีหน้าที่ส่งเงินสมทบในจำนวนที่เท่ากันโดยอัตรารวมของการจัดเก็บเงินสมทบร้อยละ 4.5 ของค่าจ้าง และฐานค่าจ้างรายเดือนสูงสุดไม่เกิน 15,000 บาท

18.8 ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ อัตราค่าจ้างแรงงานของประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 5 อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ

(หน่วย : บาท)

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ	เขตท้องที่ใช้บังคับ
206	กรุงเทพมหานคร และจังหวัดสมุทรปราการ
205	จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรสาคร
204	จังหวัดภูเก็ต
184	จังหวัดชลบุรี และสระบุรี
181	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
180	จังหวัดฉะเชิงเทรา
178	จังหวัดระยอง
173	จังหวัดนครราชสีมา พังงา และระนอง
171	จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(หน่วย : บาท)

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ	เขตท้องที่ใช้บังคับ
170	จังหวัดกระบี่ ปราจีนบุรี และลพบุรี
169	จังหวัดกาญจนบุรี
168	จังหวัดเพชรบุรี
167	จังหวัดจันทบุรี และราชบุรี
165	จังหวัดสิงห์บุรี และอ่างทอง
164	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
163	จังหวัดเลย สมุทรสงคราม และสระแก้ว
162	จังหวัดตรัง
161	จังหวัดสงขลา
160	จังหวัดชุมพร ตราค นครนายก นราธิวาส ยะลา ลำพูน อุทัยธานีและ อุบลราชธานี
159	จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัตตานี พัทลุง สตูล สุราษฎร์ธานี นนทบุรี และ อุดรธานี
158	จังหวัดกำแพงเพชร ชัยนาท นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ และสุพรรณบุรี
157	จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น เชียงราย บุรีรัมย์ยโสธร ร้อยเอ็ด และสกลนคร
156	จังหวัดชัยภูมิลำปาง และหนองบัวลำภู
155	จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และอำนาจเจริญ
154	จังหวัดมหาสารคาม
153	จังหวัดตาก พิจิตร โลก สุโขทัย สุรินทร์ แม่ฮ่องสอน และอุดรดิตถ์
152	จังหวัดน่าน และศรีสะเกษ
151	จังหวัดพะเยา พิจิตร และแพร่

ที่มา: กรมส่งเสริมการลงทุน (2552)

19. การเงิน

19.1 ภาวะเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจไทยในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 ยังคงแสดงให้เห็นสัญญาณการฟื้นตัวอย่างชัดเจน เป็นการขยายตัวต่อเนื่องติดต่อกัน 3 ไตรมาส และเป็นการขยายตัวครั้งแรกเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า ปัจจัยหลักที่ส่งผลให้เศรษฐกิจฟื้นตัวคือการส่งออกและอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศ เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสแรกของปี 2553 ไม่ว่าจะ เป็น ดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรม (MPI) ที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว อัตราการใช้กำลังการผลิต

อุตสาหกรรมที่อยู่ในระดับสูง หรือความเชื่อมั่นทางธุรกิจและผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น ล้วนแต่ส่งสัญญาณการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องโดยมีการส่งออกและอุปสงค์ภาคเอกชนเป็นตัวหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ขณะเดียวกัน ระดับเงินเพื่อเริ่มจะเพิ่มสูงขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า อัตราเงินเพื่อพื้นฐานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยตามเศรษฐกิจที่กำลังฟื้นตัวแต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าขอบล่างของช่วงเป้าหมาย ซึ่งแสดงถึงผลของมาตรการบรรเทาผลกระทบของรัฐบาล อัตราเงินเพื่อทั่วไปสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดมากกว่าเนื่องจากราคาอาหารสดและราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศปรับตัวสูงขึ้นอย่างสำคัญ

อย่างไรก็ดี คณะกรรมการนโยบายการเงินเห็นว่ามิใช่ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเงินเพื่อเบี่ยงเบนไปจากประมาณการในกรณีฐาน โดยในภาพรวมความเสี่ยงด้านลบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมีมากกว่าความเสี่ยงด้านบวกตลอดช่วงประมาณการจากปัจจัยภายในประเทศเป็นสำคัญ ทั้งนี้ หากสถานการณ์ทางการเมืองยืดเยื้อและรุนแรงจะส่งผลกระทบต่อรายได้จากการท่องเที่ยว ความเชื่อมั่นของภาคเอกชน รวมถึงประสิทธิภาพในการใช้จ่ายของภาครัฐ นอกจากนี้ ความยืดหยุ่นในการแก้ปัญหากรณีมาบตาพุดจะส่งผลโดยตรงต่อการลงทุนและรายได้จากโครงการที่หยุดชะงักลง สำหรับความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอกที่สำคัญคือการที่เศรษฐกิจโลกอาจฟื้นตัวได้ช้ากว่าที่ประเมินไว้ ดังนั้น แผนภาพรูปพัด (Fan Chart) ของการประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจครั้งนี้จึงมีความกว้างและเหลงมากกว่าแผนภาพรูปพัดของการประมาณการครั้งก่อนตลอดทั้งช่วงเวลา สะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้น โดยมีประมาณการการเติบโตของเศรษฐกิจอยู่ในช่วงร้อยละ 4.3-5.8 ในปี 2553 และร้อยละ 3-5 ในปี 2554 โดยโอกาสที่จะเกิดประมาณร้อยละ 75.7 และ 74.5 ตามลำดับ

สำหรับประมาณการอัตราเงินเพื่อพื้นฐาน คณะกรรมการนโยบายการเงินมองว่า ความเสี่ยงด้านต่ำมีมากกว่าด้านสูง เนื่องจากอุปสงค์ที่อาจขยายตัวช้ากว่า ดังนั้น แผนภาพรูปพัดของอัตราเงินเพื่อพื้นฐานจึงเหลงตลอดช่วงเวลาที่คาดการณ์ สอดคล้องกับแผนภาพรูปพัดของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เหลงเช่นกัน ส่วนแผนภาพรูปพัดของอัตราเงินเพื่อทั่วไปสมมูลตลอดช่วงประมาณการเนื่องจากความเสี่ยงด้านสูงจากแรงกดดันด้านอุปทานจะถูกชดเชยด้วยความเสี่ยงด้านต่ำจากแรงกดดันด้านอุปสงค์ในกรณีที่เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าที่คาด ดังนั้นในภาพรวม คณะกรรมการนโยบายการเงินคาดว่าอัตราเงินเพื่อทั่วไปจะเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.3-4.8 ในปี 2553 และร้อยละ 2.3-4.3 ในปี 2554 ด้วยโอกาสที่จะเกิดประมาณร้อยละ 92 และ 84.9 ตามลำดับ

สำหรับอัตราเงินเพื่อพื้นฐานคาดว่าจะเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1-2 ในปี 2553 และร้อยละ 2-3 ในปี 2554 ด้วยโอกาสที่จะเกิดประมาณร้อยละ 98.7 และ 87.8 ตามลำดับ

19.2 การดำเนินนโยบายการเงินในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา

จากการประเมินภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจข้างต้น คณะกรรมการนโยบายการเงินมีความเห็นว่าเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดีต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 เป็นต้นมา ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ความเชื่อมั่นของภาคเอกชนที่ปรับสูงขึ้น และปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มจะค่อยๆเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ และราคาวัตถุดิบที่ปรับตัวสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงจากสถานการณ์การเมืองภายในประเทศเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น การท่องเที่ยว การบริโภค และการลงทุน คณะกรรมการนโยบายการเงินจะติดตามผลกระทบของสถานการณ์การเมืองต่อเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด และมีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 1.25 ต่อปีไว้ก่อน

นโยบายและมาตรการการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ

การส่งเสริมการลงทุนเป็นมาตรการหนึ่งในหลายมาตรการในการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยมีหน่วยงานหลักที่ดูแลรับผิดชอบด้านการส่งเสริมการลงทุน คือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากรแก่ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมการลงทุน กรมศุลกากรซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลและรับผิดชอบในเรื่องภาษีอากรของรัฐและเพื่อการส่งเสริมการลงทุนจึงต้องกำหนดระเบียบปฏิบัติสำหรับการปฏิบัติในการนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบของผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ด้านภาษีอากรเข้า รวมไปถึงควบคุมดูแลอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากร (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2553)

บัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน ได้แก่

หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร

หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน

หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก

หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค

1. นโยบายส่งเสริมการลงทุน

เพื่อบรรเทาภาระด้านการคลังของรัฐบาล และเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

1.1 เพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการใช้สิทธิและประโยชน์ภาษีอากร โดยให้สิทธิและประโยชน์แก่โครงการที่มีผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจอย่างแท้จริงใช้หลักการบริหารและการจัดการองค์กรที่ดี (Good Governance) ในการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร โดยกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริม ต้องรายงานผลการดำเนินงานของโครงการที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อให้สำนักงานได้ตรวจสอบ ก่อนใช้สิทธิและประโยชน์ภาษีเงินได้นิติบุคคลในปีนั้นๆ

1.2 สนับสนุนให้อุตสาหกรรมพัฒนาระบบคุณภาพ และมาตรฐานการผลิตเพื่อแข่งขันในตลาดโลก โดยกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมทุกรายที่มีโครงการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินหรือทุนหมุนเวียน) ต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่า

1.3 ปรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับข้อตกลงด้านการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศโดยการยกเลิกเงื่อนไขการส่งออกและการใช้ชิ้นส่วนในประเทศ

1.4 สนับสนุนการลงทุนเป็นพิเศษในภูมิภาค หรือท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำ และมีสิ่งเอื้ออำนวยต่อการลงทุนน้อย โดยให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรสูงสุด

1.5 ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยกำหนดเงื่อนไขเงินลงทุนขั้นต่ำของโครงการที่ได้รับการส่งเสริมเพียง 500,000 บาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) สำหรับกิจการตามประกาศคณะกรรมการที่ 1/2553 และไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) สำหรับกิจการอื่น

1.6 ให้ความสำคัญแก่กิจการเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร กิจการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ กิจการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการและบริการพื้นฐาน กิจการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรมเป้าหมาย

2. หลักเกณฑ์การอนุมัติโครงการ

ในการพิจารณาความเหมาะสมของโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

2.1 พิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริมจะพิจารณาจากหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.1.1 จะต้องมีส่วนเพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของรายได้ ยกเว้นการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน กิจการเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร และโครงการที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบเป็นพิเศษ

2.1.2 มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนจดทะเบียนไม่เกิน 3 ต่อ 1 สำหรับโครงการริเริ่ม ส่วนโครงการขยายจะพิจารณาตามความเหมาะสมเป็นรายๆ ไป

2.1.3 ใช้กรรมวิธีการผลิตที่ทันสมัยและใช้เครื่องจักรใหม่ ในกรณีที่ใช้เครื่องจักรเก่าจะต้องให้สถาบันที่เชื่อถือได้รับรองประสิทธิภาพ และคณะกรรมการให้ความเห็นชอบเป็นพิเศษ

2.1.4 มีระบบป้องกันสภาพแวดล้อมเป็นพิษที่เพียงพอ โครงการที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมคณะกรรมการจะพิจารณาเป็นพิเศษในเรื่องสถานที่ตั้งและวิธีการจัดการมลพิษสำหรับ

2.1.5 โครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องแนบรายงานศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการตามที่คณะกรรมการกำหนด

2.2 สำหรับกิจการที่ได้รับสัมปทาน และกิจการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการจะใช้แนวทางการพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2541 และวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ดังนี้

2.2.1 โครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2542 จะไม่อยู่ในข่ายที่จะได้รับการส่งเสริมโครงการที่ได้รับสัมปทานที่เอกชนดำเนินการ โดยจะต้อง

โอนกรรมสิทธิ์ให้แก่รัฐ (Build Transfer Operate หรือ Build Operate Transfer) หน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของโครงการดังกล่าว ที่ประสงค์จะให้ผู้ได้รับสัมปทานได้รับสิทธิและประโยชน์ การส่งเสริมการลงทุนจะต้องเสนอโครงการ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ ก่อนออกประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมประมูล และในขั้นการประมูลจะต้องมีประกาศระบุโดยชัดเจนว่า เอกชนจะได้รับสิทธิและประโยชน์ใดบ้าง ในหลักการคณะกรรมการจะไม่ให้การส่งเสริมกรณีเอกชนต้องจ่ายผลตอบแทน ให้แก่รัฐในการรับสัมปทาน เว้นแต่เป็นผลตอบแทนที่สมเหตุสมผลกับการลงทุนที่รัฐใช้ไปในโครงการนั้น

2.2.2 โครงการของรัฐที่ให้เอกชนลงทุน และเป็นเจ้าของ (Build Own Operate) รวมทั้งให้เอกชนเช่าหรือบริหาร โดยจ่ายผลตอบแทนให้รัฐในลักษณะค่าเช่า คณะกรรมการจะพิจารณาให้การส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ปกติ

2.2.3 การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หากจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐควรพิจารณาตั้งงบประมาณที่เหมาะสมภายหลังจากการแปรรูปจากรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทจำกัดตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2542 แล้ว หากต้องการขยายงาน จะขอรับการส่งเสริมได้เฉพาะส่วนที่ลงทุนเพิ่ม โดยจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ปกติ

3. หลักเกณฑ์การถือหุ้นของต่างชาติ

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนต่างชาติ ในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม คณะกรรมการจะผ่อนคลามาตรการจำกัดถือหุ้น โดยใช้แนวทางการพิจารณา ดังนี้

3.1 โครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจและการทำเหมืองแร่ และการให้บริการตามที่ปรากฏในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จะต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

3.2 โครงการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ไม่ว่าตั้งในเขตใด

3.3 เมื่อมีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการอาจกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติ เป็นการเฉพาะสำหรับกิจการที่ให้การส่งเสริมบางประเภท

4. การแบ่งเขตการลงทุน

4.1 คณะกรรมการได้แบ่งเขตการลงทุนออกเป็น 3 เขต ตามปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยใช้รายได้และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานของแต่ละจังหวัดเป็นเกณฑ์ ดังนี้

เขต 1 ประกอบด้วย 6 จังหวัดใน ส่วนกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

เขต 2 ประกอบด้วย 12 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี ราชบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ภูเก็ต ระยอง ราชบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง

เขต 3 ประกอบด้วย 58 จังหวัด แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 36 จังหวัด และ 22 จังหวัด รายได้ต่ำ ดังนี้

36 จังหวัด ได้แก่ กระบี่ กำแพงเพชร ขอนแก่น จันทบุรี ชัยนาท ชุมพร เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ตราด ตาก นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี พังงา พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ระนอง ลพบุรี ลำปาง ลำพูน เลย สงขลา สระแก้ว สิงห์บุรี สุโขทัย สุราษฎร์ธานี อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

22 จังหวัด ได้แก่ กาฬสินธุ์ นครพนม นครราชสีมา น่าน บุรีรัมย์ ปัตตานี พะเยาแพร่ มหาสารคาม ยโสธร ยะลา ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สุโขทัย สุรินทร์ หนองบัวลำภู ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุรธานี และอำนาจเจริญ

4.2 ให้ท้องที่ทุกจังหวัดในเขต 3 เป็นเขตส่งเสริมการลงทุน

5. หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรตามเขตการลงทุน

5.1 เขต 1 โครงการที่ตั้งสถานประกอบการในจังหวัดกรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

5.1.1 ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่ง เฉพาะเครื่องจักรที่มีอากรขาเข้าไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 10

5.1.2 ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี สำหรับโครงการที่ตั้งสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมหรือในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ผู้ได้รับ

การส่งเสริมในโครงการที่มีขนาดการลงทุน ตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่าภายในระยะเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันเปิดดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 1 ปี

5.1.3 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 1 ปี

5.2 เขต 2 โครงการที่ตั้งสถานประกอบการในจังหวัดกาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ภูเก็ต ระยอง ราชบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง

5.2.1 ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้า สำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่งเฉพาะเครื่องจักรที่มีอากรขาเข้าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 และ ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร หากตั้งสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

5.2.2 ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี และ เพิ่มเป็น 7 ปี หากตั้งสถานประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรมหรือในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ผู้ได้รับการส่งเสริมในโครงการที่มีขนาดการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่าภายในระยะเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันเปิดดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 1 ปี

5.2.3 ให้ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 1 ปี

5.3 เขต 3 ทุกโครงการที่ตั้งสถานประกอบการในท้องที่ 58 จังหวัด

5.3.1 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร

5.3.2 ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี ทั้งนี้ ผู้ได้รับการส่งเสริมในโครงการที่มีขนาดการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่าภายในระยะเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันเปิดดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 1 ปี

5.3.3 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี

5.3.4 อนุญาตให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก จากกำไรสุทธิร้อยละ 25 ของเงินลงทุน ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมโดยผู้ได้รับการส่งเสริม จะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้ภายใน 10 ปีนับแต่วันที่มียรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

5.3.5 เฉพาะโครงการที่ตั้งในสถานประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริมใน 36 จังหวัด ได้แก่ กระบี่ กำแพงเพชร ขอนแก่น จันทบุรี ชัยนาท ชุมพร เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ตราด ตาก นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี พังงา พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ระนอง ลพบุรี ลำปาง ลำพูน เลย สงขลา สระแก้ว สิงห์บุรี สุโขทัย สุราษฎร์ธานี อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี รวมถึงนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังและนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรและสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมดังนี้

1) ให้ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ ที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลา การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

2) อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่า เป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่เริ่มมียรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

3) ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าร้อยละ 75 ของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่เข้ามาผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยคณะกรรมการจะอนุมัติให้คราวละ 1 ปี แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นนั้น ต้องไม่เป็นของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักรซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้ ยกเว้นนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังและนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมในจังหวัดระยอง

5.4 เฉพาะโครงการที่ตั้งสถานประกอบการในท้องที่ 22 จังหวัด ได้แก่ กาฬสินธุ์ ชัยภูมิ นครพนม นราธิวาส น่าน บุรีรัมย์ ปัตตานี พะเยา แพร่ มหาสารคาม ยโสธร ยะลา ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ

สกลนคร สุโขทัย สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างทอง อุดรธานี และอุดรธานี ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร ตามข้อ 3.1 ข้อ 3.2 ข้อ 3.3 ข้อ 3.4 และสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม ดังนี้

5.5 ให้ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

5.6 อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่า เป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

5.7 หากตั้งสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าร้อยละ 75 ของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยคณะกรรมการจะอนุมัติให้คราวละ 1 ปี แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นนั้น ต้องไม่เป็นของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับ ชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

6. หลักเกณฑ์การส่งเสริมการโยกย้ายสถานประกอบการ

เพื่อสนับสนุนการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการที่ดำเนินการอยู่แล้วในส่วนกลาง ไม่ว่าจะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมอยู่เดิมหรือไม่เคยได้รับการส่งเสริมก็ตาม หากโยกย้ายสถานประกอบการไปสู่ภูมิภาค โดยมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

6.1 จะต้องย้ายสถานประกอบการจากเขต 1 ไปเขต 2 หรือจากเขต 1 หรือเขต 2 ไปเขต 3

6.2 จะต้องย้ายสถานประกอบการเข้าไปตั้งในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

6.3 จะต้องเป็นประเภทกิจการที่คณะกรรมการให้การส่งเสริม และมีขนาดการลงทุนตามที่คณะกรรมการกำหนด

6.4 จะต้องปิดกิจการในที่ตั้งเดิม และพร้อมที่จะเปิดดำเนินการในที่ตั้งแห่งใหม่ ภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ออกบัตรส่งเสริม

6.5 ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร และสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร ตามหลักเกณฑ์ในที่ตั้ง แห่งใหม่ ดังนี้

6.5.1 กรณีย้ายไปตั้งในนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ใน เขต 2 ยกเว้นนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง และนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมในจังหวัดระยองให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 7 ปี ทั้งนี้ โครงการที่มีขนาดการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่าภายใน 2 ปี นับตั้งแต่วันเปิดดำเนินการในที่ตั้งแห่งใหม่ หากไม่สามารถดำเนินการได้ จะถูกเพิกถอนสิทธิ และประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 1 ปี

6.5.2 กรณีย้ายเข้าไปในนิคมอุตสาหกรรม หรือ เขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ในเขต 3 รวมนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง และนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริมในจังหวัดระยองให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

1) ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี ทั้งนี้ ผู้ได้รับการส่งเสริมในโครงการที่มีขนาดการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่าภายใน 2 ปี นับตั้งแต่วันเปิดดำเนินการในที่ตั้งแห่งใหม่ หากไม่สามารถดำเนินการได้ จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 1 ปี

2) ให้ได้ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนใน อัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

3) อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าเป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่มิรายได้

4) อนุญาตให้หักค่าติดตั้ง หรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก จากกำไรสุทธิ ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน ในกิจการที่รับการส่งเสริม โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้ ภายใน 10 ปี นับตั้งแต่วันที่มิรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ นอกเหนือจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

6.5.3 สำหรับกิจการที่มีการกำหนดไว้ในประเภทกิจการ ที่ให้การส่งเสริมว่าจะไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จะไม่ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีโยกย้ายสถานประกอบการด้วย

6.5.6 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้นำจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการในที่ตั้งแห่งใหม่

7. สิทธิประโยชน์สำหรับกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

1. ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรทุกเขต
2. ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี ทุกเขต
3. สิทธิและประโยชน์อื่น ให้ได้รับตามเกณฑ์ที่ตั้งในแต่ละเขต

8. สิทธิประโยชน์สำหรับกิจการที่ให้ความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ

ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษและสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม ดังนี้

- 8.1 ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรไม่ว่าตั้งอยู่ในเขตใด
- 8.2 ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี ไม่ว่าตั้งอยู่ในเขตใด
- 8.3 ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยไม่กำหนดสัดส่วนการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- 8.4 สิทธิประโยชน์อื่น ให้ได้รับตามเกณฑ์ที่ตั้งในแต่ละเขต

9. หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์ตามผลการดำเนินงาน

เพื่อให้การให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรมีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบได้ว่าการใช้สิทธิและประโยชน์มีความถูกต้องและ สอดคล้อง กับเงื่อนไขการให้การส่งเสริมอย่างแท้จริง อีกทั้งเพื่อให้ผู้ได้รับส่งเสริมมีการบริหารและการจัดการองค์กรที่ดี จึงกำหนด ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจะต้องรายงานผลการดำเนินงานของโครงการให้สำนักงานตรวจสอบก่อนที่จะอนุญาตให้ใช้สิทธิประโยชน์ ด้านภาษีอากรในปีนั้นๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

10. สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร

ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ แต่เครื่องจักร นั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่ผลิต หรือประกอบได้ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับ สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 28 คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้น หรือผู้ขอรับการ ส่งเสริมรายนั้น และรายต่อ ๆ ไปโดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับยกเว้นอากร ขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเลยก็ได้

รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งให้รวมถึง รายได้จากการจำหน่าย ผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าสำเร็จรูป ตามที่ คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามวรรค หนึ่งผู้ได้รับการส่งเสริม จะได้รับอนุญาต ให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลานั้นไป หักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลัง ระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดเวลา ไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหัก จากกำไรสุทธิ ของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปี ก็ได้

เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 ให้ได้รับ ยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการ ส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ นิติบุคคลนั้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ในบทนี้กล่าวถึงผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) ซึ่งตามวัตถุประสงค์การศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ เงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์เชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการทดสอบความมีเสถียรภาพ (Stationary) ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา หากตัวแปรมีเสถียรภาพ (Stationary) ในระดับ at level จะทำการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ เงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares : OLS) แต่ในกรณีที่ตัวแปรมีลักษณะ Nonstationary ในระดับ at level แต่มีคุณสมบัติ Stationary ในระดับที่สูงกว่าจะทำการทดสอบ Cointegration ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย

การทดสอบ Unit Root

ในการศึกษาครั้งนี้จะทดสอบ Unit Root ของแต่ละตัวแปรด้วยวิธี Augmented Dickey – Fuller (ADF) โดยจะหาค่า Lag ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่า ADF Statistic ซึ่งสามารถทำได้โดยอาศัยค่าสถิติ Schwartz Info Criterion (SIC) เป็นเกณฑ์ ซึ่งจำนวน Lag ที่เหมาะสม จะให้ค่า SIC ที่มีค่าต่ำสุด ภายหลังจากทราบจำนวน Lag ที่เหมาะสมแล้ว จำนวน Lag ที่ได้จะถูกนำไปใช้ในการคำนวณค่า ADF Statistic ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวแสดงในตารางที่ 6 - 7

ผลการทดสอบ Unit Root ในระดับ at level ตามตารางที่ 6 พบว่า ตัวแปรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (SFX) และตัวแปรระดับความน่าเชื่อถือ (RATING) มีคุณสมบัติ Stationary ในระดับ At Level และตัวแปรเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ตัวแปรสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) ตัวแปรอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมาณพล (WAGE) และตัวแปรการสะสมทุนเบื้องต้นของรัฐบาล (GOV) มีคุณสมบัติ Nonstationary ซึ่งตัวแปรดังกล่าวอาจมีคุณสมบัติ Stationary ในระดับที่สูงกว่าได้ ในขั้นต่อไปจึงทำการทดสอบ Unit Root อีกครั้งในระดับ First Difference และ Second Difference ตามผลการทดสอบตามตารางที่ 7 ผลการทดสอบ พบว่า ตัวแปรเงินลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) ตัวแปร

สัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) ตัวแปรค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล (WAGE) และตัวแปรการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้น(GOV) มีคุณสมบัติ Stationary ในระดับ First Difference ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบ Unit Root ในระดับ At Level

ตัวแปร	Lag	ADF Statistic	ผลการทดสอบ
FDI	0	-1.933709	Nonstationary
CIG	1	-2.139835	Nonstationary
WAGE	0	-1.879253	Nonstationary
SFX**	0	-2.915646	Stationary
GOV	0	-1.828969	Nonstationary
RATING*	0	-2.858655	Stationary

หมายเหตุ: ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบ Unit Root ในระดับ First Difference

ตัวแปร	Lag	ADF Statistic	ผลการทดสอบ
FDI***	0	-4.417485	Stationary
CIG*	0	-2.683471	Stationary
WAGE*	0	-2.698289	Stationary
GOV***	0	-3.481938	Stationary

หมายเหตุ: *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

ที่มา: จากการคำนวณ

ดังนั้นสามารถสรุปผลการทดสอบ Unit Root ได้ว่า ตัวแปรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (SFX) และตัวแปรระดับความน่าเชื่อถือ (RATING) มีคุณสมบัติ Stationary ในระดับ At Level และตัวแปรเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ตัวแปรสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) ตัวแปรอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล (WAGE) และตัวแปรการสะสมทุนเบื้องต้นของรัฐบาล (GOV) มีคุณสมบัติ Stationary ในระดับ First Difference

ในขั้นต่อไปนำตัวแปรเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ตัวแปรสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) ตัวแปรอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล (WAGE) และตัวแปรการสะสมทุนเบื้องต้นของรัฐบาล (GOV) มาทำการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration)

เนื่องจากตัวแปรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (SFX) และตัวแปรระดับความน่าเชื่อถือ (RATING) มีคุณสมบัติ Stationary ในระดับ At Level ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับตัวแปรอื่น ๆ ดังนั้นในการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration) จึงไม่นำตัวแปรดังกล่าวไปทดสอบ

การทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว

การทดสอบ Cointegration ในครั้งนี้จะใช้วิธีการของ Johansen and Juselius (1990) ประยุกต์ใช้กับแบบจำลองที่มีตัวแปรได้มากกว่า 2 ตัวแปรขึ้นไป และสามารถทดสอบหาค่า Cointegrating Vectors ได้พร้อม ๆ กัน โดยไม่ต้องระบุก่อนว่าตัวแปรใดเป็นตัวแปรภายในและตัวแปรภายนอก โดยแบ่งการทดสอบออกเป็น 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนแรก เป็นการหาช่วง Lag ที่เหมาะสม ที่จะใช้ในแบบจำลอง Vector Autoregressive (VAR) โดยพิจารณาจากค่า Schwartz Info Criterion (SIC) ที่มีค่าต่ำสุด และขั้นตอนที่ 2 ทำการทดสอบหาจำนวน Cointegrating Vectors โดยทดสอบ Cointegration Test ที่มีการพิจารณาจากค่าสถิติ Maximum Eigenvalue Test และ Trace Test ของสมการ

1. การหาช่วง Lag ที่เหมาะสม

ตามตารางที่ 8 ผลการคำนวณหาช่วง Lag ที่เหมาะสม ที่จะใช้ในแบบจำลอง Vector Autoregressive (VAR) พบว่าช่วง Lag ที่เหมาะสมของทุกแบบจำลอง ได้แก่ Lag เท่ากับ 1 ซึ่งจะนำมาทดสอบ Cointegrating Vectors ต่อไป

ตารางที่ 8 ผลการคำนวณช่วง Lag ที่เหมาะสม

ช่วง Lag	Schwartz Info Criterion (SIC)
0	86.53298
1	79.97209
2	81.08165

ที่มา: จากการคำนวณ

2. การทดสอบหาจำนวน Cointegrating Vectors

ผลการทดสอบหาจำนวน Cointegrating Vector ของตัวแปรเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และตัวแปรปัจจัยทางด้านขนาดตลาด(Market-Seeking) แทนด้วยสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) ตัวแปรปัจจัยทางด้านทรัพยากร(Resource-Seeking) แทนด้วยตัวแปรอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมาณผล (WAGE) และตัวแปรปัจจัยทางด้านสินทรัพย์(Asset-Seeking) แทนด้วยการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้นต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Fixed Capital Formation of Public Sector) (GOV)

จากตารางที่ 9 พบว่า มีความสัมพันธ์ระยะยาวเกิดขึ้น โดยหากพิจารณาจากการทดสอบด้วยวิธี Trace Test พบว่ามีจำนวน Cointegrating Vectors เท่ากับ 1 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และตัวแปรปัจจัยทางด้านขนาดตลาด(Market-Seeking) แทนด้วยตัวแปรสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) ปัจจัยทางด้านทรัพยากร (Resource-Seeking) แทนด้วยตัวแปรอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมาณผล (WAGE) และปัจจัยทางด้านสินทรัพย์(Asset-Seeking) แทนด้วยตัวแปรการสะสมทุนของรัฐบาล

เบื้องต้น (GOV) มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงคุณภาพระยะยาวเท่ากับ 1 Cointegrating Vectors ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ตารางที่ 9 สรุปผลการทดสอบ Cointegrating Vectors ด้วย Trace Test ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

Hypothesized No. of CE(s)	Eigenvalue	Trace Test Statistic	1 Percent Critical Value
None***	0.749190	66.37259	61.26692
At most 1	0.668224	37.32834	41.19504
At most 2	0.356220	14.15915	25.07811
At most 3	0.208517	4.910788	12.76076

หมายเหตุ: *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99
ที่มา: จากการคำนวณ

3. การเลือกสมการ Cointegrating Vectors

ขั้นตอนต่อไปคือการเลือกสมการ Cointegrating Vectors มาอธิบายเพียง 1 ความสัมพันธ์ โดยเลือกจากความสัมพันธ์ร่วมที่ตรงกับสมมุติฐานมากที่สุด โดยสรุปได้ตามสมการที่ 4.1

ผลการประมาณค่าความสัมพันธ์เชิงคุณภาพระยะยาว

ตารางที่ 10 ผลการประมาณค่าความสัมพันธ์เชิงคุณภาพระยะยาว

1. Cointegrating Equation(s):		Log likelihood	-809.1726		
Normalized cointegrating coefficients (standard error in parentheses)					
FDI	CIG	WAGE	GOV	C	
1.000000	-0.954177	18.97134	-4.463203	1197614.	
	(0.37005)	(7.28858)	(2.20824)	(306555.)	

ที่มา: การคำนวณ

หรือ the estimated long-run equilibrium relationship คือ

$$\text{FDI} = -1197614 + 0.9541 \text{ CIG} - 18.97134 \text{ WAGE} + 4.4632 \text{ GOV} \quad (4.1)$$

$$(-3.9066)^{***} \quad (2.5785)^{***} \quad (-2.6028)^{***} \quad (2.0211)^{**}$$

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-stat

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากสมการที่ 4.1 พบว่า ตัวแปรตัวแปรปัจจัยทางด้านขนาดตลาด (Market-Seeking) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้แทนด้วย สัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนและการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น(CIG) ณ ราคาคงที่ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แตกต่างจากศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเท่ากับ 0.9541 และมีเครื่องหมายตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ เมื่อสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนและการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น(CIG) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น 0.9541 ล้านบาท เนื่องจากสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนและการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น(CIG) แสดงให้เห็นถึงขนาดตลาดภายในประเทศที่แท้จริง ถ้าขนาดภายในประเทศมีปริมาณสูง ส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวแปรปัจจัยทางด้านทรัพยากร(Resource-Seeking) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้แทนด้วย อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล (WAGE) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แตกต่างจากศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเท่ากับ -18.97134 มีเครื่องหมายตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ เมื่ออัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ (WAGE) เพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลง 18.97134 ล้านบาท เนื่องจากค่าจ้างแรงงานส่วนประกอบหนึ่งในต้นทุนการผลิต

ตัวแปร ปัจจัยทางด้านสินทรัพย์(Asset-Seeking) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้แทนด้วย การสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้น (Gross Fixed Capital Formation of Public Sector) (GOV) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แตกต่างจากศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยที่ค่า

สัมประสิทธิ์มีค่าเท่ากับ 4.46320 และมีเครื่องหมายตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ เมื่อตัวแปรการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้นต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GOV) เพิ่มขึ้น 1 บาท ทำให้เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น 4.46320 ล้านบาท เนื่องจากการใช้จ่ายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ เมื่อรัฐบาลมีการใช้จ่ายมากแสดงถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อรองรับการลงทุน ซึ่งส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) มีความจำเป็นต่อประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากระดับการออมภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการลงทุนในประเทศ และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทำให้เกิดการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ซึ่งส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ คือ 1. เพื่อศึกษาโครงสร้างและลักษณะ โดยทั่วไปของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1. การศึกษาเชิงพรรณนา และ 2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยใช้เทคนิค Cointegration เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ตามวิธีการของ Johansen and Juselius

ผลจากการศึกษาเชิงพรรณนา พบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2530–ปีพ.ศ. 2541 ซึ่งใน ปี พ.ศ. 2541 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีมูลค่าสูงที่สุด เนื่องจากประเทศไทยมีการใช้นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ใน ปี พ.ศ. 2542–ปี พ.ศ. 2543 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงมากเนื่องจากสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นในเสถียรภาพทางเศรษฐกิจส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลง ต่อมาใน ปี พ.ศ. 2544–ปี พ.ศ. 2550 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีปริมาณเพิ่มขึ้น และใน ปี พ.ศ. 2551–ปี พ.ศ. 2552 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลง เนื่องจากการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนของประเทศต่าง ๆ ประกอบกับปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ ส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศลดลง

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่า ธุรกิจสถาบันการเงิน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจการค้า และธุรกิจการลงทุนและบริษัทโฮลดิ้ง มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ และการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องจักรและ

อุปกรณ์ขนส่ง อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะ มีสัดส่วนการลงทุนมากที่สุดตามลำดับ

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามประเทศ พบว่า การลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น กลุ่มอาเซียน กลุ่มสหภาพยุโรป และประเทศสหรัฐอเมริกา มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ

จากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนพบว่า ประเทศสิงคโปร์ ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศมาเลเซีย มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ

จากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป พบว่า ประเทศเยอรมนี สหราชอาณาจักร และประเทศเบลเยียม มีสัดส่วนการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดตามลำดับ

ผลจากการศึกษาเชิงปริมาณเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย โดยใช้ตัวแปรสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) เป็นตัวแทนในการศึกษาปัจจัยด้านขนาดตลาด ตัวแปรอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล (WAGE) เป็นตัวแทนในการศึกษาปัจจัยด้านทรัพยากร ตัวแปรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (SFX) เป็นตัวแทนในการศึกษาปัจจัยด้านความมีประสิทธิภาพ ตัวแปรการสะสมทุนของรัฐบาล (GOV) เป็นตัวแทนในการศึกษาปัจจัยด้านสินทรัพย์ และตัวแปรระดับความน่าเชื่อถือ (RATING) โดยใช้ระดับความน่าเชื่อถือด้านเศรษฐกิจเป็นตัวแทนในการศึกษา

จากการศึกษา พบว่า สัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้นต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GOV) มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล (WAGE) มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวซึ่งส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ดังนั้น ในการส่งเสริมและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศรัฐบาลควรใช้นโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อให้การลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทยเพิ่มขึ้น และเพื่อรักษาระดับการลงทุน

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาในครั้งนี้ พบว่า สัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ กล่าวคือ เมื่อสัดส่วนการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีค่าเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นถึงขนาดของตลาด อำนาจซื้อ และแสดงให้เห็นถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นจะดึงดูดให้นักลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

2. การศึกษาในครั้งนี้ พบว่า อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพ ฯ และปริมณฑล (WAGE) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ กล่าวคือ เมื่ออัตราค่าจ้างแรงงานลดลง แสดงให้เห็นถึงต้นทุนที่ต่ำลง ส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ดังนั้น รัฐบาลควรปรับอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและไม่กระทบต่อค่าครองชีพของแรงงานไทย

3. การศึกษาในครั้งนี้ พบว่า การสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้น (GOV) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ กล่าวคือ เมื่อรัฐบาลมีการใช้จ่ายเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนจากต่างประเทศ โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนต่างชาติใช้ในการประกอบการพิจารณา ดังนั้น รัฐบาลจึงควรให้การส่งเสริมในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อเป็นการพัฒนาประเทศและเพื่อเป็นการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

4. นอกจากนี้รัฐบาลควรใช้นโยบายทางด้านภาษี เช่น การลดอัตราภาษีสำหรับอุตสาหกรรมที่รัฐบาลสนับสนุน หรือการนโยบายอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษี เพื่อเป็นการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

ข้อจำกัดในการศึกษาและข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. เนื่องจากข้อจำกัดของข้อมูล ทำให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ข้อมูลมีปริมาณน้อย ซึ่งอาจทำให้ผลจากการศึกษาไม่ชัดเจนและไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ในการศึกษาในปีต่อ ๆ ไป ข้อมูลที่นำมาใช้มีปริมาณเพิ่มขึ้น ทำให้ผลที่ได้จากการศึกษาชัดเจนและสมบูรณ์มากขึ้น

2. จากการศึกษาตัวแปรระดับความเสี่ยง ของ The PRS Group ซึ่งวัดระดับความเสี่ยงจาก 3 ปัจจัย ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเงิน เนื่องจากข้อจำกัดของข้อมูลทำให้การศึกษาในครั้งนี้ทำการศึกษาตัวแปรความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้เห็นผลจากปัจจัยความเสี่ยงแต่ละปัจจัยว่าปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรศึกษาจากความเสี่ยงแต่ละปัจจัย

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กิตติยา ชินแก้ว . 2551. ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศไทยในประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐธากัญญา สุคำ . 2548. ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย . วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรภา ธรรมานุปถัมภ์. 2546. ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัตนา สายคณิต. 2530. เศรษฐศาสตร์การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา สายคณิต และ พุทธกาล รัชช. เศรษฐศาสตร์การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ กู้เจริญประสิทธิ์. 2005. ระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ. เอกสารคำสอนวิชา 104401 ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุบลรัตน์ จันทรัมย์. 2548. บทบาทเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อเศรษฐกิจไทย. ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- Agiomirgiamakis,G, D. Asteriou and K. Papathoma. 2006. **The Determinats of Foreign Direct Investment : A Panel Data Study for The OECD countries.** Discussion Paper Series No.03/06 Department of Economics School of Social Sciences.

Busse, M. and C. Hefeker. **Political Risk, Institutions and Foreign Direct Investment**.

HWWA discussion Paper 315.

Cuyvers, L., J. Plasman, R. Soeng and Bulcke, D.V. **Determinants of Foreign Direct**

Investment in Cambodia: Country-Specific Factor Differentials. Research Paper

2008-003. University of Antwerp.

Dunning, John H. 1999. **Multinational Enterprises and The Global Economy**.

Dunning, John H. 2003. **Determinants of Foreign Direct Investment : Globalization – Induced**

Change and the Role of Policies. 5th Annual World Bank Conference on Development Economics-Europe.

Hoang, T.T. 2006. **Determinants of Foreign Direct Investment in Vietnam**. Multinational

Business Review, Vol. 10.

Lim, E.G. **Determinants of, and the Relation Between, Foreign Direct Investment and**

Growth : A Summary of the Recent Literature. IMF Working Paper 01/175.

PRS Group. **International Country Risk Guide**. (Online). www.icrgonline.com, December 5,

2011.

Yilmaz, B. and A. Barbaros. 2005. **Development and Determinants of Foreign Direct**

Investment in Turkey : A Comparison. Indian Council for Research on International

Economic Relations.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจโดยวิธี Cointegration

Cointegration Approach

การนำข้อมูลอนุกรมเวลา (Time series Data) ของตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มาใช้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์กันในเชิงเศรษฐมิติโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares) นั้น มีข้อสมมติฐานหนึ่งว่าข้อมูลอนุกรมเวลาของตัวแปรทั้งหมดในแบบจำลองต้องมีลักษณะ Stationary ซึ่งถ้าข้อสมมติฐานดังกล่าวไม่เป็นจริง หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ข้อมูลอนุกรมเวลานั้นมีลักษณะ Nonstationary อาจทำให้ผลการประมาณแบบจำลองถดถอยดังกล่าวเกิดความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง (Spurious Regression) เนื่องจากข้อมูลของตัวแปรที่มีลักษณะ Nonstationary จะมีค่าแนวโน้มผันแปรเพิ่มขึ้นหรือลดลงเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งเมื่อนำตัวแปรดังกล่าวมาหาความสัมพันธ์ บางครั้งความสัมพันธ์ที่ได้ อาจเกิดจากปัจจัยของเวลามากกว่าปัจจัยของตัวแปรที่ต้องการศึกษา

วิธีการแก้ปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง คือ การนำข้อมูลที่ต้องการศึกษามาปรับให้อยู่ในรูปผลต่างลำดับที่หนึ่งหรือสูงกว่า ซึ่งการปรับข้อมูลในรูปผลต่างก่อนนำไปประมาณค่าจะก่อให้เกิดผลในเชิงลบ คือ แบบจำลองถดถอยที่ประมาณได้จะสูญเสียข้อมูลการปรับตัวของตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลอง ดังนั้น จึงก่อให้เกิดการวิเคราะห์เศรษฐมิติแนวใหม่ที่เรียกว่า Cointegration ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับข้อมูลอนุกรมเวลาที่อยู่ในระดับ (Level) และมีลักษณะเป็น Nonstationary นอกจากนี้ ผลการประมาณแบบจำลองจากเทคนิคแนวใหม่นี้ยังจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง

อย่างไรก็ตาม ก่อนจะกล่าวถึงกระบวนการทดสอบ Cointegration มีความจำเป็นต้องทดสอบข้อมูลของตัวแปรในแบบจำลองว่ามีลักษณะ Stationary หรือไม่ เนื่องจากถ้าผลการทดสอบพบว่า ตัวแปรทั้งหมดในแบบจำลองมีคุณสมบัติเป็น Stationary การประมาณแบบจำลองโดยวิธี Cointegration จะไม่มีความจำเป็น แต่วิธีกำลังสองน้อยที่สุดจะยังคงสามารถนำมาใช้ประมาณค่าได้เหมือนเดิม

1. การทดสอบ Stationary

การทดสอบความมีเสถียรภาพของตัวแปร เป็นการทดสอบว่าข้อมูลอนุกรมเวลาของตัวแปรมีค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนที่คงที่ ตลอดจนความแปรปรวนร่วมระหว่างค่าสังเกตในอนุกรมเวลาเป็นฟังก์ชันขึ้นอยู่กับช่วงเวลาที่แตกต่างกันหรือไม่ใช่ ณ เวลาที่เกิดขึ้นหรือไม่ ถ้าผลการทดสอบไม่มีคุณสมบัติที่ครบถ้วนดังกล่าว ตัวแปรนั้นจะมีลักษณะเป็น Nonstationary

สำหรับวิธีการทดสอบคุณสมบัติ Stationary ในตัวแปรอนุกรมเวลามีหลายวิธีด้วยกันแต่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายก็คือ Dickey – Fuller Test และ Augmented Dickey – Fuller Test โดยมีรายละเอียด ดังนี้

Dickey and Fuller (1979, 1981) ได้เสนอวิธีการทดสอบ Unit Root ที่เรียกว่า Dickey – Fuller Test (DF Test) โดยพิจารณาสมการถดถอย 3 รูปแบบที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

$$\Delta^{d+1}X_t = \gamma\Delta^dX_{t-1} + U_t \quad (1)$$

$$\Delta^{d+1}X_t = \alpha_0 + \gamma\Delta^dX_{t-1} + U_t \quad (2)$$

$$\Delta^{d+1}X_t = \alpha_0 + \alpha_1T + \gamma\Delta^dX_{t-1} + U_t \quad (3)$$

โดยที่

$$\begin{aligned} \Delta^d &= \text{ระดับของผลต่างลำดับที่ } d \\ X_t &= \text{ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่ศึกษา} \\ T &= \text{Time Trend ที่ใช้ทดสอบว่าตัวแปรทางเศรษฐกิจมีคุณสมบัติ} \\ &\quad \text{เป็น Trend Stationary หรือไม่} \\ U_t &= \text{ตัวแปรสุ่มที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์และความแปรปรวนคงที่} \end{aligned}$$

ในแต่ละสมการมีสมมติฐานหลัก คือ $\gamma = 0$ ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอนุกรมเวลามี Unit Root หรือ Nonstationary ขณะที่สมมติฐานรอง คือ $\gamma < 0$ ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอนุกรมเวลาไม่มี Unit Root หรือ Stationary สำหรับการทดสอบครั้งแรกจะเริ่มกับตัวแปรอนุกรมเวลาที่ค่าระดับ หรือ มี Integrated อันดับศูนย์ โดยพิจารณาเปรียบเทียบค่าสถิติ t (t - statistic) ที่คำนวณได้กับค่าวิกฤตที่ได้จากตารางของ Dickey Fuller (τ - distribution) กล่าวคือ ถ้าค่าสถิติ t ที่คำนวณได้ของแต่ละสมการมีค่ามากกว่าค่าวิกฤตที่ได้จากตารางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ) ในรูปค่าสัมบูรณ์ (แสดงว่า ขอมรับสมมติฐานรองหรือตัวแปรอนุกรมเวลานั้นมีคุณสมบัติ Stationary แต่ถ้าไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักได้ แสดงว่า ตัวแปรดังกล่าวมีลักษณะเป็น Nonstationary หรือมี Unit Root ดังนั้น จะต้องทำการ Differencing ข้อมูลนั้นๆ จนกว่าจะมีคุณสมบัติ Stationary

สำหรับการทดสอบ Unit Root โดยวิธี DF Test บางครั้งจะพบว่าตัวแปรสุ่ม U_t มีความสัมพันธ์กันเองในลำดับที่สูงขึ้น ซึ่งจะทำให้ตัวแปรสุ่มดังกล่าวขาดคุณสมบัติ White Noise จากปัญหานี้ทำให้ Said and Dickey (1984) ได้ปรับสมการที่ 2 และ 3 ใหม่ โดยการเพิ่มจำนวนตัวแปรล่าช้าของตัวแปรตาม ΔX_t ในลำดับที่สูงขึ้น เพื่อขจัดปัญหาการมีความสัมพันธ์กันเองของตัวแปรสุ่ม U_t สมการที่ปรับใหม่มีดังนี้

$$\Delta^{d+1}X_t = \gamma\Delta^d X_{t-1} + \sum_{i=1}^p \beta_i \Delta^{d+1}X_{t-1} + U_t \quad (4)$$

$$\Delta^{d+1}X_t = \alpha_0 + \gamma\Delta^d X_{t-1} + \sum_{i=1}^p \beta_i \Delta^{d+1}X_{t-1} + U_t \quad (5)$$

$$\Delta^{d+1}X_t = \alpha_0 + \alpha_1 T + \gamma\Delta^d X_{t-1} + \sum_{i=1}^p \beta_i \Delta^{d+1}X_{t-1} + U_t \quad (6)$$

โดยที่ p คือ ความล่าช้า (Lag) ของเวลาที่เหมาะสมซึ่งจะทำให้ตัวแปรสุ่ม U_t ไม่มีความสัมพันธ์กันเอง สำหรับการเลือกความล่าช้าของเวลาที่เหมาะสมจะใช้วิธี Schwartz Info Criterion (SIC) (Enders, 2004) โดยเลือก Lag ที่ให้ค่า SIC ต่ำที่สุด ภายใต้สมการที่ 5 4 และ 6 สมมติฐานที่ต้องการทดสอบยังคงเหมือนเดิม รวมทั้งค่าวิกฤตยังคงใช้จากตารางอันเดียวกับที่ใช้ DF Test แต่การทดสอบในรูปแบบนี้จะมีชื่อใหม่ว่า Augmented Dickey – Fuller Test (ADF Test)

จากที่กล่าวมาสรุปว่า ถ้าผลการทดสอบ Stationary พบว่า ตัวแปรอนุกรมเวลาต่างๆ ในรูปของระดับที่นำมาใช้ในแบบจำลองมีคุณสมบัติ Stationary ทั้งหมด การประมาณแบบจำลองโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดยังคงสามารถทำได้ แต่ถ้าตัวแปรดังกล่าวมี Unit Root หรือ Nonstationary การนำตัวแปรเหล่านี้มาใช้ร่วมกับการประมาณแบบจำลองโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดจะให้ผลประมาณค่าที่ไม่ดี ดังนั้น ทางเลือกหนึ่งในการประมาณค่าที่เหมาะสมกับข้อมูลลักษณะนี้ คือ การใช้วิธี Cointegration

2. การทดสอบ Cointegration

แนวความคิดเรื่อง Cointegration ได้รับการพัฒนาจากนักเศรษฐมิติ 2 ท่าน คือ Engle และ Granger ที่ให้ข้อสรุปทางทฤษฎีว่า ข้อมูลอนุกรมเวลาตั้งแต่ 2 ชุด อาจมีความสัมพันธ์ในเชิงเคลื่อนไหวไปพร้อมๆ กัน ในสภาพที่แน่นอน ความสัมพันธ์ดังกล่าว เรียกว่า Cointegration ซึ่ง

ความสัมพันธ์นี้เกิดขึ้นได้แม้ว่าข้อมูลอนุกรมเวลาแต่ละชุดจะเป็น Nonstationary ก็ตาม สำหรับการตรวจสอบว่าตัวแปรอนุกรมเวลาที่อยู่ในแบบจำลองจะมีคุณสมบัติ Cointegration หรือไม่ มีการตรวจสอบอยู่หลายวิธี แต่ที่นิยมมีอยู่ 2 วิธี คือ วิธีของ Engle and Granger และวิธีของ Johansen and Juselius ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

การทดสอบ Cointegration โดยวิธีของ Johansen and Juselius

การทดสอบวิธีนี้เป็นกรขยายและปรับปรุงข้อบกพร่องของการทดสอบโดยวิธี Engle and Granger กล่าวคือ การใช้วิธีของ Johansen and Juselius เป็นการคำนวณในรูปแบบของ Multivariate Cointegration ที่จะตรวจสอบทุกสมการโดยการสลัตัวแปรแต่ละตัวเป็นตัวแปรตามภายใต้แบบจำลอง Vector Autoregressive (VAR Model) แทนรูปแบบ Univariate Cointegration ของ Engle and Granger ที่ตรวจสอบเพียงสมการเดียว นอกจากนี้ วิธีการของ Johansen and Juselius ยังใช้การประมาณค่าแบบจำลองโดยวิธี Full Information Likelihood ซึ่งสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของ Engle and Granger ที่ใช้การประมาณค่าแบบจำลองโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดสองครั้ง สำหรับการทดสอบ Cointegration โดยวิธีของ Johansen and Juselius มีขั้นตอนดังนี้ (Enders, 2004)

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดแบบจำลองที่ต้องการทดสอบ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานแบบจำลอง Vector Autoregressive ที่สมมติให้ตัวแปรมีเท่ากับ n และมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลอง ดังนี้

$$x_t = A_1 x_{t-1} + A_2 x_{t-2} + \dots + A_p x_{t-p} + U_t \quad (7)$$

โดยที่

$$\begin{aligned} x_t &= (N \times 1) \text{ Vector } (x_{1t}, x_{2t}, \dots, x_{nt}) \\ A &= (N \times N) \text{ Matrix ของสัมประสิทธิ์ของตัวแปร} \\ U_t &= (N \times 1) \text{ ของค่าคลาดเคลื่อน (Error Term) ที่มีลักษณะเป็น White Noise} \end{aligned}$$

จากสมการที่ (7) ทำให้อยู่ในรูป First Differenced Form จะได้ว่า

$$\begin{aligned}\Delta x_t &= \Gamma_1 \Delta x_{t-1} + \dots + \Gamma_{p-1} \Delta x_{t-p+1} + \Pi x_{t-p} + U_t \\ &= \sum_{i=1}^{p-1} \Gamma_i \Delta x_{t-i} + \Pi x_{t-p} + U_t\end{aligned}\quad (8)$$

โดยที่

$$\begin{aligned}\Gamma_i &= -\mathbf{I} + A_1 + \dots + A_i \\ \Pi &= -\mathbf{I} + A_1 + \dots + A_p \\ \mathbf{I} &= \text{Identity Matrix}\end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 2 ทดสอบหาความล่าช้าของเวลาที่เหมาะสมในแบบจำลองที่กำหนด ซึ่งการศึกษาคั้งนี้จะใช้วิธี Schwartz Info Criterion (SIC) โดยเลือก Lag ที่ให้ค่า SIC ต่ำที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 หาจำนวน Cointegrating Vector ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลอง ซึ่งเงื่อนไขที่ต้องการในการประมาณค่าด้วยวิธี Johansen and Juselius คือ Π Matrix จะต้องมีความสมบูรณ์ $I(0)$ จึงจะทำให้เกิดความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวระหว่างตัวแปรต่างๆ ใน x_t Matrix ซึ่งสามารถทดสอบได้โดยอาศัยการหาค่า Rank ของ Π Matrix ที่จะแสดงถึงจำนวน Cointegrating Vector และคุณสมบัติ Stationary ของ Π Matrix ซึ่งค่า Rank ของ Π Matrix จะเป็นได้ 3 กรณี ดังนี้

- 1) ถ้า Rank ของ Π Matrix เป็น Full Rank ณ อันดับ n แสดงว่าตัวแปรทุกตัวใน x_t Matrix มีความสมบูรณ์ $I(0)$ คือ ตัวแปรมีความสมบูรณ์ Cointegrated ระหว่างกัน
- 2) ถ้า Rank ของ Π Matrix เป็น Zero Rank แสดงว่าตัวแปรทุกตัวใน x_t Matrix มีความสมบูรณ์ $I(1)$ ซึ่งไม่มี Cointegrated ระหว่างกัน
- 3) ถ้า Rank ของ Π Matrix มีค่าเท่ากับ r และ $0 < r < n$ แสดงว่าตัวแปรใน x_t Matrix มีจำนวน Cointegrating Vector เท่ากับ r

ขั้นตอนที่ 4 ในทางปฏิบัติการหาจำนวน Cointegrating Vector นั้น Johansen and Juselius ได้ใช้ตัวทดสอบสถิติ คือ Trace Test และ Maximum Eigenvalue Test โดยการทดสอบทั้งสองมักจะทำไปพร้อมกันเพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องซึ่งกันและกัน รายละเอียดการทดสอบมีดังนี้

$$\text{Trace Test} \quad : \quad \lambda_{\text{Trace}}(r) = -T \sum_{i=r+1}^n \ln(1-\lambda_i) \quad (9)$$

โดยมีสมมติฐานการทดสอบ คือ

H_0 : จำนวน Cointegrating Vector อย่างมากที่สุดเท่ากับ r

H_1 : จำนวน Cointegrating Vector มากกว่า r

$$\text{Maximum Eigenvalue Test} \quad : \quad \lambda_{\text{max}}(r,r+1) = -T \ln(1-\lambda_{r+1}) \quad (10)$$

โดยมีสมมติฐานในการทดสอบ คือ

H_0 : จำนวน Cointegrating Vector เท่ากับ r

H_1 : จำนวน Cointegrating Vector เท่ากับ $r + 1$

โดยที่

λ = Eigenvalue ที่คำนวณจากการประมาณการ Π Matrix

T = จำนวนข้อมูลที่ใช้

การทดสอบเริ่มจากพิจารณาสมมติฐานหลัก ถ้าไม่สามารถปฏิเสธได้จะสามารถสรุปได้ว่าไม่มี Cointegrating Vector ใน VAR Model แต่ถ้าสามารถปฏิเสธได้จะทดสอบในลำดับ r ต่อมา หากไม่สามารถปฏิเสธที่ $r < r_0$ ได้ แต่ปฏิเสธ $r < r_0 - 1$ เมื่อ $r_0 = 1, 2, 3, \dots$ จะสามารถสรุปได้ว่ามีจำนวน Cointegrating Vectors = r_0

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ Unit Root Test ของตัวแปร
ผลการทดสอบการหาจำนวน Cointegrating Vector และ
ผลการประมาณค่าความสัมพันธ์เชิงคลยภาพระยะยาว

ผลการวิเคราะห์ Unit Root Test ของตัวแปร

1. ตัวแปรเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI)

Null Hypothesis: FDI has a unit root

Exogenous: Constant

Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-1.933709	0.3118
Test critical values:		
1% level	-3.769597	
5% level	-3.004861	
10% level	-2.642242	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(FDI)

Method: Least Squares

Date: 05/08/11 Time: 02:56

Sample (adjusted): 2 23

Included observations: 22 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
FDI(-1)	-0.260550	0.134741	-1.933709	0.0674
C	24408.73	13182.90	1.851545	0.0789
R-squared	0.157513	Mean dependent var		2865.566
Adjusted R-squared	0.115388	S.D. dependent var		35146.60
S.E. of regression	33056.71	Akaike info criterion		23.73634
Sum squared resid	2.19E+10	Schwarz criterion		23.83553
Log likelihood	-259.0998	F-statistic		3.739232
Durbin-Watson stat	1.859094	Prob(F-statistic)		0.067428

Null Hypothesis: D(FDI) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-4.417485	0.0025
Test critical values:		
1% level	-3.788030	
5% level	-3.012363	
10% level	-2.646119	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(FDI,2)
 Method: Least Squares
 Date: 05/08/11 Time: 02:57
 Sample (adjusted): 3 23
 Included observations: 21 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(FDI(-1))	-1.060851	0.240148	-4.417485	0.0003
C	2444.581	8108.099	0.301499	0.7663
R-squared	0.506675	Mean dependent var		-3100.385
Adjusted R-squared	0.480711	S.D. dependent var		50939.69
S.E. of regression	36708.02	Akaike info criterion		23.94977
Sum squared resid	2.56E+10	Schwarz criterion		24.04925
Log likelihood	-249.4726	F-statistic		19.51417
Durbin-Watson stat	1.920819	Prob(F-statistic)		0.000296

2. ตัวแปรผลรวมการบริโภคภาคเอกชน การลงทุน และการใช้จ่ายภาครัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (CIG)

Null Hypothesis: CIG has a unit root

Exogenous: Constant

Lag Length: 1 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.139835	0.2323
Test critical values:		
1% level	-3.788030	
5% level	-3.012363	
10% level	-2.646119	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(CIG)

Method: Least Squares

Date: 05/08/11 Time: 02:59

Sample (adjusted): 3 23

Included observations: 21 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
CIG(-1)	-0.169793	0.079349	-2.139835	0.0463
D(CIG(-1))	0.424440	0.205967	2.060721	0.0541
C	509182.3	222476.8	2.288699	0.0344
R-squared	0.316518	Mean dependent var		90611.71
Adjusted R-squared	0.240576	S.D. dependent var		241917.3
S.E. of regression	210818.7	Akaike info criterion		27.48695
Sum squared resid	8.00E+11	Schwarz criterion		27.63617
Log likelihood	-285.6130	F-statistic		4.167866
Durbin-Watson stat	1.772824	Prob(F-statistic)		0.032549

Null Hypothesis: D(CIG) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.683471	0.0934
Test critical values:		
1% level	-3.788030	
5% level	-3.012363	
10% level	-2.646119	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(CIG,2)
 Method: Least Squares
 Date: 05/08/11 Time: 02:59
 Sample (adjusted): 3 23
 Included observations: 21 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(CIG(-1))	-0.601474	0.224140	-2.683471	0.0147
C	46017.19	56072.42	0.820674	0.4220
R-squared	0.274837	Mean dependent var		-21286.95
Adjusted R-squared	0.236671	S.D. dependent var		263043.7
S.E. of regression	229817.9	Akaike info criterion		27.61835
Sum squared resid	1.00E+12	Schwarz criterion		27.71783
Log likelihood	-287.9927	F-statistic		7.201018
Durbin-Watson stat	1.663191	Prob(F-statistic)		0.014704

3. ตัวแปรอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล (WAGE)

Null Hypothesis: WAGE has a unit root

Exogenous: Constant

Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-1.879253	0.3352
Test critical values:		
1% level	-3.769597	
5% level	-3.004861	
10% level	-2.642242	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(WAGE)

Method: Least Squares

Date: 05/08/11 Time: 03:00

Sample (adjusted): 2 23

Included observations: 22 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
WAGE(-1)	-0.048253	0.025677	-1.879253	0.0749
C	12.61791	3.807493	3.313967	0.0035

R-squared	0.150079	Mean dependent var	5.704545
Adjusted R-squared	0.107583	S.D. dependent var	4.873786
S.E. of regression	4.604160	Akaike info criterion	5.978306
Sum squared resid	423.9659	Schwarz criterion	6.077491
Log likelihood	-63.76136	F-statistic	3.531590
Durbin-Watson stat	1.162778	Prob(F-statistic)	0.074862

Null Hypothesis: D(WAGE) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.698289	0.0909
Test critical values:		
1% level	-3.788030	
5% level	-3.012363	
10% level	-2.646119	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(WAGE,2)
 Method: Least Squares
 Date: 05/08/11 Time: 03:01
 Sample (adjusted): 3 23
 Included observations: 21 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(WAGE(-1))	-0.554076	0.205343	-2.698289	0.0142
C	3.311261	1.561760	2.120211	0.0474
R-squared	0.277038	Mean dependent var		0.000000
Adjusted R-squared	0.238987	S.D. dependent var		5.074446
S.E. of regression	4.426746	Akaike info criterion		5.903599
Sum squared resid	372.3256	Schwarz criterion		6.003078
Log likelihood	-59.98779	F-statistic		7.280764
Durbin-Watson stat	2.042143	Prob(F-statistic)		0.014242

4. ตัวแปรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (SFX)

Null Hypothesis: SFX has a unit root

Exogenous: Constant

Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.915646	0.0596
Test critical values:		
1% level	-3.769597	
5% level	-3.004861	
10% level	-2.642242	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(SFX)

Method: Least Squares

Date: 05/08/11 Time: 03:02

Sample (adjusted): 2 23

Included observations: 22 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
SFX(-1)	-0.593884	0.203689	-2.915646	0.0085
C	1.220923	0.850513	1.435514	0.1666

R-squared	0.298270	Mean dependent var	0.030455
Adjusted R-squared	0.263184	S.D. dependent var	4.076869
S.E. of regression	3.499503	Akaike info criterion	5.429627
Sum squared resid	244.9305	Schwarz criterion	5.528813
Log likelihood	-57.72590	F-statistic	8.500992
Durbin-Watson stat	1.828360	Prob(F-statistic)	0.008550

5. ตัวแปรการสะสมทุนของรัฐบาลเบื้องต้นต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Fixed Capital Formation of Public Sector) (GOV)

Null Hypothesis: GOV has a unit root

Exogenous: Constant

Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-1.828969	0.3575
Test critical values:		
1% level	-3.769597	
5% level	-3.004861	
10% level	-2.642242	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation

Dependent Variable: D(GOV)

Method: Least Squares

Date: 05/08/11 Time: 03:03

Sample (adjusted): 2 23

Included observations: 22 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GOV(-1)	-0.171415	0.093722	-1.828969	0.0824
C	42429.37	20377.59	2.082159	0.0504
R-squared	0.143290	Mean dependent var		7114.091
Adjusted R-squared	0.100455	S.D. dependent var		32207.57
S.E. of regression	30547.07	Akaike info criterion		23.57843
Sum squared resid	1.87E+10	Schwarz criterion		23.67762
Log likelihood	-257.3628	F-statistic		3.345129
Durbin-Watson stat	1.527668	Prob(F-statistic)		0.082356

Null Hypothesis: D(GOV) has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-3.481938	0.0192
Test critical values:		
1% level	-3.788030	
5% level	-3.012363	
10% level	-2.646119	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(GOV,2)
 Method: Least Squares
 Date: 05/08/11 Time: 03:04
 Sample (adjusted): 3 23
 Included observations: 21 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
D(GOV(-1))	-0.775024	0.222584	-3.481938	0.0025
C	6122.305	7343.472	0.833707	0.4148
R-squared	0.389537	Mean dependent var		578.1905
Adjusted R-squared	0.357407	S.D. dependent var		40981.37
S.E. of regression	32851.45	Akaike info criterion		23.72777
Sum squared resid	2.05E+10	Schwarz criterion		23.82725
Log likelihood	-247.1416	F-statistic		12.12389
Durbin-Watson stat	2.018518	Prob(F-statistic)		0.002496

6. ตัวแปรระดับความน่าเชื่อถือ (RATING)

Null Hypothesis: RATING has a unit root
 Exogenous: Constant
 Lag Length: 0 (Automatic based on SIC, MAXLAG=4)

	t-Statistic	Prob.*
Augmented Dickey-Fuller test statistic	-2.858655	0.0666
Test critical values:		
1% level	-3.769597	
5% level	-3.004861	
10% level	-2.642242	

*MacKinnon (1996) one-sided p-values.

Augmented Dickey-Fuller Test Equation
 Dependent Variable: D(RATING)
 Method: Least Squares
 Date: 05/08/11 Time: 03:04
 Sample (adjusted): 2 23
 Included observations: 22 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
RATING(-1)	-0.626428	0.219134	-2.858655	0.0097
C	23.17835	8.210939	2.822862	0.0105
R-squared	0.290073	Mean dependent var		-0.227273
Adjusted R-squared	0.254577	S.D. dependent var		3.358455
S.E. of regression	2.899620	Akaike info criterion		5.053544
Sum squared resid	168.1559	Schwarz criterion		5.152730
Log likelihood	-53.58899	F-statistic		8.171910
Durbin-Watson stat	1.668720	Prob(F-statistic)		0.009708

ผลการทดสอบการหาจำนวน Cointegrating Vector

Vector Autoregression Estimates

Date: 05/08/11 Time: 03:06

Sample: 1 23

Included observations: 23

Standard errors in () & t-statistics in []

	FDI	CIG	WAGE	GOV
C	82245.98 (10915.3) [7.53495]	2715411. (136924.) [19.8316]	145.6739 (8.32520) [17.4980]	207545.8 (14569.4) [14.2454]
R-squared	0.000000	-0.000000	0.000000	0.000000
Adj. R-squared	0.000000	-0.000000	0.000000	0.000000
Sum sq. resids	6.03E+10	9.49E+12	35070.30	1.07E+11
S.E. equation	52347.75	656662.9	39.92624	69872.19
F-statistic	NA	NA	NA	NA
Log likelihood	-282.0347	-340.2077	-116.9262	-288.6761
Akaike AIC	24.61171	29.67023	10.25445	25.18923
Schwarz SC	24.66108	29.71960	10.30382	25.23860
Mean dependent	82245.98	2715411.	145.6739	207545.8
S.D. dependent	52347.75	656662.9	39.92624	69872.19
Determinant resid covariance (dof adj.)		3.10E+32		
Determinant resid covariance		2.59E+32		
Log likelihood		-988.8583		
Akaike information criterion		86.33551		
Schwarz criterion		86.53298		

Vector Autoregression Estimates

Date: 05/08/11 Time: 03:07

Sample (adjusted): 2 23

Included observations: 22 after adjustments

Standard errors in () & t-statistics in []

	FDI	CIG	WAGE	GOV
FDI(-1)	0.613098 (0.26951) [2.27485]	-1.031203 (1.41445) [-0.72905]	2.13E-05 (3.0E-05) [0.72282]	-0.331111 (0.19671) [-1.68327]
CIG(-1)	0.003384 (0.02492) [0.13579]	0.961420 (0.13078) [7.35139]	9.34E-06 (2.7E-06) [3.42067]	0.053762 (0.01819) [2.95598]
WAGE(-1)	140.2410 (622.047) [0.22545]	4490.385 (3264.62) [1.37547]	0.792776 (0.06813) [11.6364]	-93.98370 (454.009) [-0.20701]
GOV(-1)	0.047062 (0.20261) [0.23228]	-3.556176 (1.06335) [-3.34431]	1.71E-07 (2.2E-05) [0.00771]	0.590497 (0.14788) [3.99309]
C	-4007.543 (36385.5) [-0.11014]	373225.1 (190958.) [1.95449]	8.556936 (3.98508) [2.14724]	-11860.97 (26556.4) [-0.44663]
R-squared	0.624123	0.925021	0.991643	0.880282
Adj. R-squared	0.535682	0.907379	0.989677	0.852112
Sum sq. resids	2.06E+10	5.67E+11	246.9285	1.10E+10
S.E. equation	34797.87	182625.6	3.811195	25397.67
F-statistic	7.056894	52.43256	504.3268	31.24995
Log likelihood	-258.4414	-294.9148	-57.81527	-251.5136
Akaike AIC	23.94922	27.26498	5.710479	23.31942
Schwarz SC	24.19718	27.51294	5.958443	23.56738
Mean dependent	85549.05	2777084.	148.9773	213135.7
S.D. dependent	51067.51	600076.7	37.51110	66043.18
Determinant resid covariance (dof adj.)		1.07E+29		
Determinant resid covariance		3.81E+28		
Log likelihood		-848.7826		
Akaike information criterion		78.98024		
Schwarz criterion		79.97209		

Vector Autoregression Estimates

Date: 05/08/11 Time: 03:07

Sample (adjusted): 3 23

Included observations: 21 after adjustments

Standard errors in () & t-statistics in []

	FDI	CIG	WAGE	GOV
FDI(-2)	-0.180739 (0.31585) [-0.57222]	-1.556401 (2.02491) [-0.76863]	1.76E-05 (4.0E-05) [0.43700]	-0.544526 (0.28590) [-1.90463]
CIG(-2)	0.006002 (0.02808) [0.21375]	0.785305 (0.18001) [4.36251]	1.71E-05 (3.6E-06) [4.76132]	0.084650 (0.02542) [3.33059]
WAGE(-2)	1565.357 (724.878) [2.15947]	10518.07 (4647.11) [2.26336]	0.689108 (0.09264) [7.43876]	51.55462 (656.125) [0.07857]
GOV(-2)	-0.358152 (0.24640) [-1.45353]	-6.428209 (1.57965) [-4.06939]	-4.59E-05 (3.1E-05) [-1.45732]	0.156447 (0.22303) [0.70146]
C	-59742.88 (44620.5) [-1.33891]	730025.9 (286056.) [2.55204]	18.65413 (5.70237) [3.27129]	1457.756 (40388.3) [0.03609]
R-squared	0.547939	0.840765	0.983886	0.738569
Adj. R-squared	0.434924	0.800956	0.979858	0.673212
Sum sq. resids	2.32E+10	9.53E+11	378.6929	1.90E+10
S.E. equation	38068.19	244050.5	4.865008	34457.47
F-statistic	4.848368	21.12012	244.2361	11.30043
Log likelihood	-248.4322	-287.4501	-60.16584	-246.3395
Akaike AIC	24.13640	27.85239	6.206271	23.93710
Schwarz SC	24.38510	28.10109	6.454966	24.18579
Mean dependent	88291.20	2835513.	152.5952	219536.8
S.D. dependent	50641.77	547023.0	34.27923	60276.79
Determinant resid covariance (dof adj.)		3.14E+29		
Determinant resid covariance		1.06E+29		
Log likelihood		-820.9121		
Akaike information criterion		80.08686		
Schwarz criterion		81.08165		

ผลการประมาณค่าความถัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว

Date: 05/08/11 Time: 03:08
 Sample (adjusted): 3 23
 Included observations: 21 after adjustments
 Trend assumption: No deterministic trend (restricted constant)
 Series: FDI CIG WAGE GOV
 Lags interval (in first differences): 1 to 1

Unrestricted Cointegration Rank Test (Trace)

Hypothesized No. of CE(s)	Eigenvalue	Trace Statistic	0.01 Critical Value	Prob.**
None *	0.749190	66.37259	61.26692	0.0028
At most 1	0.668224	37.32834	41.19504	0.0290
At most 2	0.356220	14.15915	25.07811	0.2786
At most 3	0.208517	4.910788	12.76076	0.2933

Trace test indicates 1 cointegrating eqn(s) at the 0.01 level

* denotes rejection of the hypothesis at the 0.01 level

**MacKinnon-Haug-Michelis (1999) p-values

Unrestricted Cointegration Rank Test (Maximum Eigenvalue)

Hypothesized No. of CE(s)	Eigenvalue	Max-Eigen Statistic	0.01 Critical Value	Prob.**
None	0.749190	29.04425	33.73292	0.0437
At most 1	0.668224	23.16919	27.06783	0.0377
At most 2	0.356220	9.248367	20.16121	0.4076
At most 3	0.208517	4.910788	12.76076	0.2933

Max-eigenvalue test indicates no cointegration at the 0.01 level

* denotes rejection of the hypothesis at the 0.01 level

**MacKinnon-Haug-Michelis (1999) p-values

Unrestricted Cointegrating Coefficients (normalized by b*S11*b=I):

FDI	CIG	WAGE	GOV	C
-2.65E-06	2.53E-06	-0.050314	1.18E-05	-3.176217
-9.99E-06	-5.97E-06	0.135936	-1.59E-05	-0.907780
4.13E-05	-3.76E-07	-0.057464	1.01E-05	3.246001
-2.58E-05	-2.04E-06	0.064390	-2.39E-05	3.381389

 Unrestricted Adjustment Coefficients (alpha):

D(FDI)	-6398.999	-6637.686	-15854.75	5833.287
D(CIG)	-56.80061	10959.47	54465.14	63111.70
D(WAGE)	-1.932855	-2.459419	0.722284	0.948342
D(GOV)	17562.63	-3757.656	2225.781	4562.667

 1 Cointegrating Equation(s): Log likelihood -809.1726

Normalized cointegrating coefficients (standard error in parentheses)

FDI	CIG	WAGE	GOV	C
1.000000	-0.954177	18.97134	-4.463203	1197614.
	(0.37005)	(7.28858)	(2.20824)	(306555.)

Adjustment coefficients (standard error in parentheses)

D(FDI)	0.016971
	(0.02042)
D(CIG)	0.000151
	(0.11017)
D(WAGE)	5.13E-06
	(2.7E-06)
D(GOV)	-0.046578
	(0.01023)

 2 Cointegrating Equation(s): Log likelihood -797.5880

Normalized cointegrating coefficients (standard error in parentheses)

FDI	CIG	WAGE	GOV	C
1.000000	0.000000	-1063.402	-0.742078	516953.0
		(1375.97)	(0.92549)	(123385.)
0.000000	1.000000	-20996.88	3.899826	-713349.0
		(2151.07)	(1.44684)	(192890.)

Adjustment coefficients (standard error in parentheses)

D(FDI)	0.083291	0.023421
	(0.07772)	(0.04874)
D(CIG)	-0.109350	-0.065551
	(0.42848)	(0.26869)
D(WAGE)	2.97E-05	9.79E-06
	(8.2E-06)	(5.1E-06)
D(GOV)	-0.009034	0.066870
	(0.03868)	(0.02426)

3 Cointegrating Equation(s):		Log likelihood	-792.9638		
Normalized cointegrating coefficients (standard error in parentheses)					
FDI	CIG	WAGE	GOV	C	
1.000000	0.000000	0.000000	-2.831919	1427197.	
			(1.47585)	(380396.)	
0.000000	1.000000	0.000000	-37.36412	17259433	
			(19.7367)	(5087065)	
0.000000	0.000000	1.000000	-0.001965	855.9741	
			(0.00096)	(248.246)	
Adjustment coefficients (standard error in parentheses)					
D(FDI)	-0.571224	0.029377	330.7436		
	(0.27188)	(0.04148)	(996.161)		
D(CIG)	2.139077	-0.086011	-1637.156		
	(1.66606)	(0.25421)	(6104.30)		
D(WAGE)	5.95E-05	9.52E-06	-0.278578		
	(3.3E-05)	(5.0E-06)	(0.12021)		
D(GOV)	0.082851	0.066034	-1522.353		
	(0.15747)	(0.02403)	(576.946)		

ภาคผนวก ค
ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ตารางผนวกที่ 1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ปี พ.ศ.	FDI ราคาที่แท้จริง ณ ปี พ.ศ. 2531 (ล้านบาท)	CIG ราคาที่แท้จริง ณ ปี พ.ศ. 2531 (หน่วย)	WAGE (บาท)	SFX (หน่วย)	GOV ราคาที่แท้จริง ณ ปี พ.ศ. 2531 (ล้านบาท)	RATING (คะแนน)
2530	9,578.48	0.99	73.00	0.52	84,568.00	38.00
2531	27,964.00	0.99	73.00	0.06	78,713.00	38.00
2532	43,066.63	0.99	77.00	0.31	85,647.00	38.50
2533	57,639.88	1.06	90.00	0.38	114,216.00	37.50
2534	43,296.82	1.06	100.00	0.11	144,773.00	38.00
2535	43,292.21	1.05	115.00	0.11	183,154.00	38.00
2536	34,204.08	1.05	125.00	0.06	191,495.00	38.00
2537	24,664.98	1.05	133.50	0.30	234,330.00	37.00
2538	35,057.62	1.06	145.00	0.06	263,018.00	37.00
2539	38,829.81	1.06	157.00	0.19	322,447.00	36.50
2540	76,416.05	0.97	157.00	13.84	355,249.00	30.00
2541	124,747.70	0.82	162.00	12.42	253,183.00	29.00
2542	83,359.35	0.83	162.00	1.12	245,351.00	40.50
2543	70,455.30	0.84	162.00	4.06	222,433.00	39.50
2544	134,627.87	0.85	165.00	0.56	210,650.00	37.50
2545	87,614.92	0.85	165.00	0.53	197,486.00	39.00
2546	125,262.57	0.85	169.00	2.16	196,310.00	41.00
2547	113,032.11	0.87	170.00	0.09	205,513.00	40.00
2548	142,840.02	0.89	178.00	1.64	227,911.00	35.50
2549	206,388.14	0.86	184.00	2.67	234,894.00	38.50
2550	177,354.68	0.83	191.00	1.60	246,343.00	39.00
2551	119,343.49	0.85	198.50	1.31	234,791.00	36.00
2552	72,620.93	0.81	198.50	1.19	241,078.00	33.00

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนารัฐวิสาหกิจและสังคมแห่งชาติ
การคำนวณ

ตารางผนวกที่ 2 ข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ปี	เดือน	อัตราแลกเปลี่ยน	ค่าส่วนเบี่ยงเบน
		(บาท : ดอลลาร์สหรัฐ)	มาตรฐาน
2530	1	25.9630	0.52
	2	25.9160	
	3	25.8700	
	4	25.6670	
	5	25.6180	
	6	25.7640	
	7	25.9350	
	8	25.9010	
	9	25.7270	
	10	25.7650	
	11	25.4720	
	12	25.2260	
2531	1	25.2335	0.06
	2	25.3124	
	3	25.2155	
	4	25.1458	
	5	25.1495	
	6	25.2632	
	7	25.5022	
	8	25.5432	
	9	25.5327	
	10	25.3555	
	11	25.1241	
	12	25.1500	
2532	1	25.3043	0.31
	2	25.3642	
	3	25.4770	
	4	25.5206	
	5	25.7500	
	6	25.9205	

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ปี	เดือน	อัตราแลกเปลี่ยน (บาท : ดอลลาร์สหรัฐ)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
	7	25.7984	
	8	25.8518	
	9	25.9867	
	10	25.8481	
	11	25.8564	
	12	25.7463	
2533	1	25.7259	0.38
	2	25.7111	
	3	25.9109	
	4	26.0040	
	5	25.8650	
	6	25.8557	
	7	25.6805	
	8	25.5614	
	9	25.3665	
	10	25.1050	
	11	25.0450	
	12	25.1928	
2534	1	25.2236	0.11
	2	25.1147	
	3	25.4471	
	4	25.5740	
	5	25.6310	
	6	25.7520	
	7	25.7424	
	8	25.7062	
	9	25.6115	
	10	25.5350	
	11	25.4860	
	12	25.3756	
2535	1	25.3236	0.11

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ปี	เดือน	อัตราแลกเปลี่ยน (บาท : ดอลลาร์สหรัฐ)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
	2	25.4358	
	3	25.6136	
	4	25.6326	
	5	25.5250	
	6	25.3891	
	7	25.2753	
	8	25.2490	
	9	25.1929	
	10	25.2386	
	11	25.4500	
	12	25.4730	
2536	1	25.5250	0.06
	2	25.4915	
	3	25.4177	
	4	25.2283	
	5	25.2174	
	6	25.2086	
	7	25.3105	
	8	25.1837	
	9	25.1886	
	10	25.2555	
	11	25.3627	
	12	25.4455	
2537	1	25.5285	0.30
	2	25.3774	
	3	25.2943	
	4	25.2471	
	5	25.2047	
	6	25.1386	
	7	24.9742	
	8	25.0232	

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ปี	เดือน	อัตราแลกเปลี่ยน (บาท : ดอลลาร์สหรัฐ)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
2538	9	24.9759	0.06
	10	24.9560	
	11	24.9795	
	12	25.0985	
	1	25.0738	
	2	25.0216	
	3	24.7583	
	4	24.5556	
	5	24.6610	
	6	24.6727	
	7	24.7400	
	8	24.9491	
2539	9	25.1229	0.19
	10	25.1076	
	11	25.1586	
	12	25.1600	
	1	25.2933	
	2	25.2435	
	3	25.2300	
	4	25.2737	
	5	25.2910	
	6	25.3495	
	7	25.3438	
	8	25.2743	
2540	9	25.3638	13.84
	10	25.4600	
	11	25.4486	
	12	25.5553	
	1	25.7118	
	2	25.9284	
	3	25.9476	

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ปี	เดือน	อัตราแลกเปลี่ยน (บาท : ดอลลาร์สหรัฐ)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
2541	4	26.0511	12.42
	5	25.8695	
	6	25.7786	
	7	30.2682	
	8	32.4813	
	9	36.2827	
	10	37.5549	
	11	39.3018	
	12	45.2881	
	1	53.8147	
	2	46.2979	
	3	41.3318	
2542	4	39.4760	1.12
	5	39.1353	
	6	42.3640	
	7	41.1900	
	8	41.5755	
	9	40.4094	
	10	38.1409	
	11	36.4640	
	12	36.2512	
	1	36.5875	
2	37.0589		
3	37.5066		
4	37.6003		
5	37.0240		
6	36.9143		
7	37.1092		
8	37.9827		
9	39.8838		
10	39.4747		

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ปี	เดือน	อัตราแลกเปลี่ยน (บาท : ดอลลาร์สหรัฐ)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
2543	11	38.7675	4.06
	12	38.1761	
	1	37.3486	
	2	37.7108	
	3	37.9035	
	4	37.9712	
	5	38.9489	
	6	39.0645	
	7	40.2212	
	8	40.8694	
	9	41.8809	
	10	43.2074	
2544	11	43.7259	0.56
	12	43.0935	
	1	43.1187	
	2	42.6386	
	3	43.9021	
	4	45.4572	
	5	45.4765	
	6	45.2422	
	7	45.6178	
	8	44.9003	
	9	44.3347	
	10	44.7210	
2545	11	44.4083	0.53
	12	43.9062	
	1	44.0215	
	2	43.8204	
	3	43.3876	
4	43.4182		
5	42.7939		

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ปี	เดือน	อัตราแลกเปลี่ยน (บาท : ดอลลาร์สหรัฐ)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
	6	42.1511	
	7	41.2049	
	8	42.1784	
	9	42.8223	
	10	43.6571	
	11	43.3176	
	12	43.2767	
2546	1	42.7711	2.16
	2	42.8767	
	3	42.7501	
	4	42.8793	
	5	42.1477	
	6	41.6548	
	7	41.7772	
	8	41.6651	
	9	40.4970	
	10	39.7279	
	11	39.9048	
	12	39.7113	
2547	1	39.0928	0.09
	2	39.0964	
	3	39.4517	
	4	39.4415	
	5	40.5678	
	6	40.8035	
	7	40.9353	
	8	41.5032	
	9	41.4710	
	10	41.3138	
	11	40.3416	
	12	39.2197	

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ปี	เดือน	อัตราแลกเปลี่ยน (บาท : ดอลลาร์สหรัฐ)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
2548	1	38.7502	1.64
	2	38.4796	
	3	36.6061	
	4	39.5287	
	5	39.8378	
	6	40.9221	
	7	41.7628	
	8	41.1914	
	9	41.0518	
	10	40.9075	
	11	41.1240	
	12	41.0747	
2549	1	39.6158	2.67
	2	39.4094	
	3	38.9776	
	4	37.9933	
	5	38.0132	
	6	38.3499	
	7	38.0043	
	8	37.6357	
	9	37.4289	
	10	37.3380	
	11	36.5437	
	12	35.8337	
2550	1	35.9710	1.60
	2	35.7351	
	3	35.0578	
	4	34.8747	
	5	34.6158	
	6	34.5825	
	7	33.7113	

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ปี	เดือน	อัตราแลกเปลี่ยน (บาท : ดอลลาร์สหรัฐ)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
	8	34.1975	
	9	34.2606	
	10	34.1689	
	11	33.8843	
	12	33.7044	
2551	1	33.1846	1.31
	2	32.6045	
	3	31.4561	
	4	31.5916	
	5	32.1136	
	6	33.2025	
	7	33.5030	
	8	33.8556	
	9	34.2905	
	10	34.4285	
	11	35.0905	
2552	12	35.0350	
	1	34.9168	1.19
	2	35.3258	
	3	35.7832	
	4	35.4573	
	5	34.5738	
	6	34.1377	
	7	34.0492	
	8	34.0205	
	9	33.8284	
	10	33.4118	
	11	33.2840	
	12	33.2322	

ที่มา : การคำนวณ

วิธีการคำนวณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

เนื่องจากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นข้อมูลในรูปราคาแท้จริง ณ ปี พ.ศ. 2531 ดังนั้น เพื่อให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามีความสอดคล้องกันจึงต้องมีการปรับข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศให้อยู่ในรูปราคาแท้จริง ณ ปี พ.ศ. 2531

วิธีการเปลี่ยนค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในรูปตัวเงินให้เป็นการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในรูปที่แท้จริง ทำได้โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่แท้จริง} = \frac{\text{การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในรูปตัวเงิน}}{\text{GDP Deflator}}$$

วิธีการคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

วิธีการคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$SFX = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

กำหนดให้

X = อัตราแลกเปลี่ยน ณ ปีปัจจุบัน

\bar{X} = อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย

N = จำนวนข้อมูล

วิธีการคำนวณค่าความเสี่ยง

การศึกษาในครั้งนี้ การศึกษาปัจจัยด้านความเสี่ยงใช้ความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจเป็นตัวแทนในการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศผู้รับทุน ในการคำนวณใช้วิธีการคำนวณตามวิธีของ The PRS Group ซึ่งเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในการจัดอันดับความเสี่ยงของแต่ละประเทศ (The International Country Risk Guide (ICRG)) การให้คะแนนความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจ แบ่งเป็น 5 หมวด ได้แก่ อัตราส่วนรายได้ประชาชาติต่อหัว (5 คะแนน) อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (10 คะแนน) อัตราเงินเฟ้อ (10 คะแนน) อัตราส่วนดุลงบประมาณของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (10 คะแนน) และอัตราส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (15 คะแนน) รวมทั้งหมด 50 คะแนน

จากคะแนนความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจคะแนนรวม 45 คะแนน จัดระดับความเสี่ยงได้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	อันดับความเสี่ยง
0.00 – 9.95	เสี่ยงมากที่สุด
10.00 – 19.95	เสี่ยงมาก
20.00 – 29.95	เสี่ยงปานกลาง
30.00 – 39.95	เสี่ยงน้อย
40.00 – 45.00	เสี่ยงน้อยที่สุด

ความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจ (45 คะแนน)

ความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจ เป็นการแสดงถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ ในการให้คะแนนแบ่งออกเป็น 4 หมวด ดังนี้

1. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (10 คะแนน)

อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	คะแนน
6 ขึ้นไป	10.0
5.0 ถึง 5.9	9.5
4.0 ถึง 4.9	9.0
3.0 ถึง 3.9	8.5
2.5 ถึง 2.9	8.0
2.0 ถึง 2.4	7.5
1.5 ถึง 1.9	7.0
1.0 ถึง 1.4	6.5
0.5 ถึง 0.9	6.0
0.0 ถึง 0.4	5.5
-0.1 ถึง -0.4	5.0
-0.5 ถึง -0.9	4.5
-1.0 ถึง -1.4	4.0
-1.5 ถึง -1.9	3.5
-2.0 ถึง -2.4	3.0
-2.5 ถึง -2.9	2.5
-3.0 ถึง -3.4	2.0
-3.5 ถึง -3.9	1.5
-4.0 ถึง -4.9	1.0
-5.0 ถึง -5.9	0.5
-6.0 ขึ้นไป	0.0

ที่มา: The PRS Group

2. อัตราเงินเฟ้อ (10 คะแนน)

อัตราเงินเฟ้อ	คะแนน
< 2.0	10.0
2.0 – 2.9	9.5
3.0 – 3.9	9.0
4.0 – 5.9	8.5
6.0 – 7.9	8.0
8.0 – 9.9	7.5
10.0 – 11.9	7.0
12.0 – 13.9	6.5
14.0 – 15.9	6.0
16.0 – 18.9	5.5
19.0 – 21.9	5.0
22.0 – 24.9	4.5
25.0 – 30.9	4.0
31.0 – 40.9	3.5
41.0 – 50.9	3.0
51.0 – 65.9	2.5
66.0 – 80.9	2.0
81.0 – 95.9	1.5
96.0 – 110.9	1.0
111.0 – 129.9	0.5
130 ขึ้นไป	0

ที่มา: The PRS Group

3. คุณลักษณะของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (10 คะแนน)

อัตราส่วนคุณลักษณะของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	คะแนน
4.0 ขึ้นไป	10.0
3.0 ถึง 3.9	9.5
2.0 ถึง 2.9	9.0
1.0 ถึง 1.9	8.5
0.0 ถึง 0.9	8.0
-0.1 ถึง -0.9	7.5
-1.0 ถึง -1.9	7.0
-2.0 ถึง -2.9	6.5
-3.0 ถึง -3.9	6.0
-4.0 ถึง -4.9	5.5
-5.0 ถึง -5.9	5.0
-6.0 ถึง -6.9	4.5
-7.0 ถึง -7.9	4.0
-8.0 ถึง -8.9	3.5
-9.0 ถึง -9.9	3.0
-10.0 ถึง -11.9	2.5
-12.0 ถึง -14.9	2.0
-15.0 ถึง -19.9	1.5
-20.0 ถึง -24.9	1.0
-25.0 ถึง -29.9	0.5
-30.0 ขึ้นไป	0.0

ที่มา: The PRS Group

4. ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (15 คะแนน)

อัตราส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	คะแนน
10.0 ขึ้นไป	15.0
8.0 ถึง 9.9	14.5
6.0 ถึง 7.9	14.0
4.0 ถึง 5.9	13.5
2.0 ถึง 3.9	13.0
1.0 ถึง 1.9	12.5
0.0 ถึง 0.9	12.0
-0.1 ถึง -0.9	11.5
-1.0 ถึง -1.9	11.0
-2.0 ถึง -3.9	10.5
-4.0 ถึง -5.9	10.0
-6.0 ถึง -7.9	9.5
-8.0 ถึง -9.9	9.0
-10.0 ถึง -11.9	8.5
-12.0 ถึง -13.9	8.0
-14.0 ถึง -15.9	7.5
-16.0 ถึง -16.9	7.0
-17.0 ถึง -17.9	6.5
-18.0 ถึง -18.9	6.0
-19.0 ถึง -19.9	5.5
-20.0 ถึง -20.9	5.0
-21.0 ถึง -21.9	4.5
-22.0 ถึง -22.9	4.0
-23.0 ถึง -23.9	3.5
-24.0 ถึง -24.9	3.0
-25.0 ถึง -26.9	2.5
-27.0 ถึง -29.9	2.0
-30.0 ถึง -32.5	1.5
-32.5 ถึง -34.9	1.0
-35.0 ถึง -39.9	0.5
-40.0 ขึ้นไป	0.0

ที่มา: The PRS Group

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวอภิรัตน์ จิตต์ช่วย
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 16 เดือนเมษายน พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การเงิน) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เจ้าหน้าที่ลูกค้าสัมพันธ์
ตำแหน่งปัจจุบัน	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สาขาราชประสงค์